

N á v r h

ZÁKON

ze dne 2013

o státním zastupitelství a změně dalších zákonů

Parlament se usnesl na tomto zákoně České republiky:

ČÁST PRVNÍ

STÁTNÍ ZASTUPITELSTVÍ

Hlava I

Postavení a působnost státního zastupitelství a základní zásady jeho činnosti

Obecná ustanovení

§ 1

(1) Zřizuje se státní zastupitelství jako soustava orgánů veřejné moci určených k zastupování veřejné žaloby v trestním řízení a výkonu další působnosti při ochraně veřejného zájmu v zákonem svěřených věcech.

(2) Státní zastupitelství svou působnost vykonává nezávisle na jakýchkoli vnějších vlivech a nestranně, podílí se na výkonu spravedlnosti a přispívá k naplňování principů právního státu; přitom respektuje a chrání lidskou důstojnost, rovnost všech před zákonem a dbá, aby každý jeho postup byl v souladu se zákonem, rychlý, odborný a účinný.

(3) Státní zastupitelství postupuje při stíhání trestných činů ve veřejném zájmu, v souladu se zásadami spravedlivého procesu a přiměřenosti zásahů veřejné moci do základních práv a svobod, přitom chrání práva obětí trestných činů a přihlíží k principům restorativní justice.

§ 2

(1) Každý má právo obracet se na státní zastupitelství s podněty ve věcech svěřených zákonem do jeho působnosti.

(2) Nikdo nesmí zasahovat do nezávislého a nestranného výkonu působnosti státního zastupitelství.

(3) Státní zastupitelství je při výkonu své působnosti povinno využívat prostředky, které mu poskytuje zákon.

(4) Řízení před státním zastupitelstvím je neveřejné.

§ 3

(1) Věci svěřené do působnosti státního zastupitelství vykonávají státní zástupci; jiné orgány nebo osoby nesmějí do jejich činnosti zasahovat nebo je při jejím výkonu nahrazovat anebo zastupovat.

(2) Státní zástupce je při výkonu působnosti státního zastupitelství nezávislý na jakýchkoli vnějších vlivech, postupuje samostatně, nestranně, odborně, svědomitě, odpovědně, spravedlivě a bez zbytečných průtahů.

(3) V rozsahu a za podmínek stanovených tímto nebo jiným právním předpisem se na provádění úkonů v působnosti státního zastupitelství mohou podílet právní čekatelé, asistenti státních zástupců, vyšší úředníci státního zastupitelství a ostatní zaměstnanci.

§ 4

(1) Vyšší státní zastupitelství nesmí zasahovat do vyřizování věcí, ke kterým je podle zákona příslušné nižší státní zastupitelství jinak než způsobem a v rozsahu stanoveným tímto zákonem nebo jiným právním předpisem.

(2) Vedoucí státní zástupci a jimi pověřeni státní zástupci jsou povinni při výkonu svých kontrolních oprávnění vykonávaných podle tohoto zákona respektovat nezávislost státních zástupců na jakýchkoli vnějších vlivech, nestrannost a samostatnost státních zástupců při vyřizování věcí svěřených do působnosti státního zastupitelství. Vedoucí státní zástupce nebo jím pověřený státní zástupce může zasahovat do konkrétní věci svěřené k vyřízení státnímu zástupci, jen z důvodů a způsobem stanoveným tímto zákonem.

Působnost státního zastupitelství

§ 5

(1) Státní zastupitelství v rozsahu, za podmínek a způsobem stanoveným zákonem

- a) je orgánem veřejné žaloby v trestním řízení,
- b) vykonává dozor nad dodržováním právních předpisů v místech, kde se vykonává vazba, trest odnětí svobody, ústavní ochranné léčení, zabezpečovací detence, ochranná nebo ústavní výchova a v jiných místech, kde je podle zákonného oprávnění omezována osobní svoboda,
- c) působí v jiném než trestním řízení,
- d) plní úkoly justičního orgánu v oblasti mezinárodní justiční spolupráce ve věcech trestních,
- e) se podílí na přípravě návrhů právních předpisů a mezinárodních smluv, na analytické a koncepční činnosti a na posuzování stavu porušování práva v oblastech výkonu působnosti státního zastupitelství,
- f) vykonává další úkoly, stanoví-li tak tento zákon nebo jiný právní předpis.

(2) Státní zastupitelství se v souladu se svou zákonem stanovenou působností podílí na prevenci kriminality a pomoci obětem trestných činů.

§ 6

(1) V rozsahu stanoveném zákonem státní zastupitelství působí při ochraně veřejného zájmu i v jiném než trestním řízení.

(2) Státní zastupitelství je oprávněno podat návrh na zahájení soudního řízení anebo vstoupit do již zahájeného soudního řízení jen v případech, které stanoví zákon.

(3) Procesní postavení, oprávnění a povinnosti státního zastupitelství, které podalo návrh na zahájení řízení nebo vstoupilo do řízení, stanoví jiný právní předpis.

Hlava II

Postavení státních zástupců

§ 7

Základní ustanovení

(1) Státní zástupce vykonává působnost státního zastupitelství; jím provedené úkony jsou považovány za úkony státního zastupitelství.

(2) Funkce státního zástupce je veřejnou funkcí vykonávanou v pracovním poměru.

(3) Funkce státního zástupce není slučitelná s funkcí soudce nebo předsedícího s výjimkou předsedícího senátu kárného soudu, s funkcí poslance nebo senátora Parlamentu České republiky, s funkcí ve veřejné správě, členstvím nebo funkcí v politických stranách nebo politických hnutích a s jinými činnostmi, o nichž to stanoví zákon.

(4) Odpovědnost za škodu způsobenou nezákonným rozhodnutím nebo nesprávným úředním postupem státního zastupitelství se řídí jiným právním předpisem. Jiný právní předpis stanoví, kdy a v jaké míře může být na státním zástupci vymáhána regresní úhrada.

(5) Platové poměry státních zástupců upravuje jiný právní předpis.

Povinnosti státních zástupců

§ 8

(1) Státní zástupce je při výkonu své funkce povinen odpovědně plnit své úkoly a respektovat přitom zásady, které zákon pro činnost státního zastupitelství stanoví; zejména je povinen postupovat nezávisle, nestranně, odborně, odpovědně, spravedlivě a bez zbytečných průtahů. Jakýkoli vnější zásah nebo jiný vliv, jehož důsledkem by mohlo být porušení některé z těchto povinností, je povinen odmítnout.

(2) Státní zástupce je při výkonu své funkce, ve svém osobním životě i při výkonu svých politických práv povinen vystříhat se všeho, co by mohlo vzbuzovat důvodné pochybnosti o dodržování povinností uvedených v odstavci 1, ohrozit vážnost funkce státního zástupce nebo vážnost státního zastupitelství anebo ohrozit důvěru v nestranný a odborný výkon působnosti státního zastupitelství nebo státního zástupce.

(3) Státní zástupce zejména

- a) je povinen svoji funkci vykonávat nezáujatě a bez jakýchkoli předsudků a ve vztahu k osobám, s nimiž při výkonu své funkce jedná, je povinen zdržet se jakýchkoli projevů předpojatosti,
- b) se ve výkonu své funkce nesmí nechat ovlivnit zájmy politických stran, veřejným míněním nebo sdělovacími prostředky,
- c) nesmí umožnit, aby funkce státního zástupce byla zneužita k prosazování soukromých zájmů, zejména ke zneužívání informací nabytých v souvislosti s výkonem této funkce ve svůj prospěch nebo prospěch kohokoli jiného,
- d) v souvislosti s výkonem funkce nesmí přijímat dary nebo jiné výhody, s výjimkou darů nebo výhod poskytovaných státním zastupitelstvím či jinými orgány veřejné moci na základě právních předpisů, či protokolárních darů poskytovaných v souvislosti s meziresortními či mezinárodními vztahy, nebo ocenění či darů poskytovaných obecně prospěšnými společnostmi,
- e) nesmí působit jako rozhodce nebo zprostředkovatel řešení právního sporu, zastupovat účastníky soudního řízení nebo působit jako zmocněnec poškozeného nebo zúčastněné osoby v soudním nebo správním řízení, s výjimkou zákonného zastoupení nebo případů, ve kterých takový postup umožňuje jiný právní předpis, anebo případů, v nichž půjde o zastupování dalšího účastníka řízení, v němž je účastníkem i sám státní zástupce,

- f) je povinen zachovávat náležitou úctu k ostatním státním zástupcům, jiným osobám vykonávajícím právníké povolání, k ostatním zaměstnancům státního zastupitelství a dalším osobám, s nimiž při výkonu své funkce jedná,
- g) je povinen odpovědně přistupovat ke správě vlastního majetku i majetku, jehož správa mu byla svěřena, uzavírat jen takové závazky, jejichž plnění není na újmu řádného výkonu funkce státního zástupce, a svoje finanční záležitosti uspořádat tak, aby jich nemohlo být využíváno k nepřipustnému ovlivňování jeho osoby v souvislosti s výkonem funkce státního zástupce,
- h) je povinen vykonávat činnost ve výběrové komisi, zkušební komisi pro odborné závěrečné zkoušky státních zástupců (dále jen „závěrečná zkouška“) a v kárném senátu podle jiného právního předpisu, do nichž byl se svým souhlasem jmenován; činnost v těchto orgánech se považuje za výkon funkce státního zástupce.
- i) pokud byl státní zástupce pověřen jednotlivým úkonem státní správy státního zastupitelství (dále jen „správa státního zastupitelství“), je povinen svěřený úkon odpovědně vykonat.

(4) Státní zástupce nese odpovědnost za svou odbornou úroveň při výkonu funkce státního zástupce. Je povinen dbát soustavným vzděláváním o prohlubování svých odborných právních a dalších znalostí potřebných pro řádný výkon funkce. K tomu vedle samostatného studia využívá zejména vzdělávací akce organizované Justiční akademií, státním zastupitelstvím, vysokými školami či jinými vzdělávacími institucemi.

(5) Státní zástupce přispívá svými znalostmi a schopnostmi při odborné přípravě a při odborném vzdělávání státních zástupců, soudců, právních a justičních čekatelů a dalších zaměstnanců státního zastupitelství a soudů organizovaném Justiční akademií, Ministerstvem spravedlnosti (dále jen „ministerstvo“), státním zastupitelstvím nebo soudy.

(6) Nebrání-li tomu jeho povinnosti při výkonu funkce, může státní zástupce přispívat svými znalostmi též při odborné přípravě jiných osob, zejména advokátů, advokátních koncipientů, příslušníků Policie České republiky a jiných policejních orgánů.

(7) Výkon činností podle odstavců 5 a 6 se považuje za výkon funkce státního zástupce.

§ 9

(1) Státní zástupce nesmí ode dne stanoveného jako den nástupu do funkce až do zániku funkce státního zástupce zastávat žádnou jinou placenou funkci ani vykonávat jinou výdělečnou činnost kromě výkonu funkce státního zástupce a funkce vedoucího státního zástupce nebo jeho náměstka.

(2) Odstavec 1 se neužije, jde-li o

- a) správu vlastního majetku včetně členství ve statutárních orgánech bytových družstev a společenství vlastníků bytových jednotek,
- b) činnost vědeckou, pedagogickou, literární, publicistickou a uměleckou, a
- c) činnost v poradních orgánech vlády, ministerstva, jiných ministerstev a ústředních správních úřadů a činnost v poradních a kontrolních orgánech Evropské unie, Rady Evropy a jiných mezinárodních organizací, za předpokladu, že tyto činnosti jsou slučitelné s požadavky na řádný výkon funkce státního zástupce; činnost v těchto orgánech se považuje za výkon funkce státního zástupce.

§ 10

Výkon funkce státního zástupce je neslučitelný též s výkonem funkce ve statutárních, řídicích a kontrolních orgánech obecně prospěšných společností, pokud by výkon činností s tím spojených ohrožoval důvěru v objektivní a nestranný výkon funkce státního zástupce nebo snižoval důvěryhodnost státního zastupitelství, anebo by mohl vést k průtahům při vyřizování jemu svěřených věcí.

§ 11

(1) Státní zástupce je povinen zachovat mlčenlivost o věcech, o kterých se dozvěděl v souvislosti s výkonem své funkce, a to i po skončení výkonu funkce státního zástupce.

(2) Pokud jiný právní předpis nestanoví jinak¹⁾, může státního zástupce zprostit mlčenlivosti z vážných důvodů nejvyšší státní zástupce; nejvyššího státního zástupce zprošťuje povinnosti mlčenlivosti ministr spravedlnosti. To platí i pro případ zániku funkce.

Hlava III

Soustava státního zastupitelství, vztahy uvnitř soustavy státního zastupitelství a postavení vedoucího státního zástupce

Soustava státního zastupitelství

§ 12

(1) Soustavu státního zastupitelství tvoří Nejvyšší státní zastupitelství, krajská státní zastupitelství a okresní státní zastupitelství.

(2) V obvodu hlavního města Prahy působnost krajského státního zastupitelství vykonává Městské státní zastupitelství v Praze a působnost okresních státních zastupitelství vykonávají obvodní státní zastupitelství. V obvodu města Brna vykonává působnost okresního státního zastupitelství Městské státní zastupitelství v Brně.

(3) Nejvyšší státní zastupitelství a krajská státní zastupitelství jsou účetními jednotkami.

§ 13

Sídla Nejvyššího, krajských a okresních státních zastupitelství a obvody jejich územní působnosti se shodují se sídly a obvody Nejvyššího, krajských a okresních soudů.

Příslušnost a vyloučení státních zástupců

§ 14

(1) Státní zastupitelství působí u soudu, v jehož obvodu je činné, pokud tento zákon nebo jiný právní předpis nestanoví jinak.

(2) Nejvyšší státní zastupitelství působí i při vrchních soudech.

1) Zákon č. 412/2005 Sb., o ochraně utajovaných informací a o bezpečnostní způsobilosti, ve znění pozdějších předpisů.

§ 15

(1) Pro určení příslušnosti státního zastupitelství jsou až do skončení řízení rozhodné okolnosti, které tu jsou v době jeho zahájení. Tím nejsou dotčena ustanovení o odnětí a přikázání věci ani ustanovení jiných právních předpisů upravujících řízení.

(2) V trestním řízení působí v prvním stupni státní zástupce přidělený ke státnímu zastupitelství, které působí při soudu, jenž by byl příslušný konat ve věci řízení v prvním stupni, pokud tento zákon nebo jiný právní předpis nestanoví jinak.

(3) Nestanoví-li jiný právní předpis jinak, je v trestním řízení činný státní zástupce přidělený ke státnímu zastupitelství, v jehož obvodu byl trestný čin spáchán. Nelze-li místo činu zjistit nebo byl-li čin spáchán v cizině, je v těchto věcech činný státní zástupce přidělený ke státnímu zastupitelství, v jehož obvodu vyšel čin najevo.

(4) Nemůže-li úkon pro jeho neodkladnost provést příslušný státní zástupce, provede jej státní zástupce nepříslušný, který o jeho provedení bez zbytečného odkladu vyrozumí příslušného státního zástupce a věc mu předá.

(5) I když se státní zástupce, jemuž bylo doručeno rozhodnutí, opatření nebo záznam policejního orgánu odůvodňující výkon působnosti státního zastupitelství v trestním řízení, nepovažuje za místně nebo věcně příslušného, učiní veškeré úkony a opatření náležející do působnosti státního zastupitelství, které nesnesou odkladu, tak, aby nedošlo ke zmaření účelu trestního řízení. Po vykonání těchto neodkladných úkonů a opatření postoupí věc k dalšímu řízení příslušnému státnímu zástupci.

(6) Podle odstavců 2 až 5 se přiměřeně postupuje i při výkonu jiné působnosti státního zastupitelství, pokud nestanoví jinak právní předpis upravující řízení nebo to nevyklučuje povaha věci.

§ 16

(1) Z vykonávání úkonů státního zastupitelství ve věcech svěřených do jeho působnosti je vyloučen státní zástupce, u něhož lze mít pochybnosti, že pro poměr k projednávané věci nebo k osobám, jichž se úkon přímo dotýká, k jejich zástupcům nebo zmocněncům, nebo pro poměr k jinému orgánu veřejné moci jednajícímu ve věci nemůže nestranně rozhodovat.

(2) Z vykonávání úkonů v rámci dohledu, zpracovávání podkladů k vyřízení stížnosti na průtahy při plnění úkolů státního zastupitelství nebo na nevhodné chování státních zástupců, právních čekatelů, asistentů, vyšších úředníků státního zastupitelství a ostatních zaměstnanců státního zastupitelství (dále jen „stížnost na chování nebo na průtahy“) i přezkoumávání věci v řízení o mimořádném opravném prostředku a podnětů k jejich uplatnění je vyloučen státní zástupce, který byl činný v původní věci.

(3) Úkony, které byly učiněny vyloučeným státním zástupcem, nemohou být podkladem pro rozhodnutí.

(4) Postup při vyloučení státního zástupce v trestním řízení upravuje trestní řád.

(5) V jiných věcech než v trestním řízení státní zástupce, jehož se důvod vyloučení týká, předloží věc se svým stanoviskem vedoucímu státnímu zástupci nebo jinému jím pověřenému státnímu zástupci k přezkoumání tvrzeného důvodu vyloučení. Shledá-li vedoucí státní zástupce nebo jiný jím pověřený státní zástupce tento důvod opodstatněným, věc státnímu zástupci odejme a přidělí ji k vyřízení jinému státnímu zástupci, anebo ji vyřídí sám. Je-li dán důvod pro vyloučení vedoucího státního zástupce, postupuje se podle § 25 odst. 2 věty první.

(6) Odstavce 1 až 5 se užíjí přiměřeně na vyloučení právního čekatele, asistenta státního zástupce nebo vyššího úředníka státního zastupitelství.

Vedoucí státní zástupci

§ 17

(1) Vedoucími státními zástupci jsou

- a) nejvyšší státní zástupce, který stojí v čele Nejvyššího státního zastupitelství,
- b) krajsí státní zástupci, kteří stojí v čele krajských státních zastupitelství, a městský státní zástupce, který stojí v čele Městského státního zastupitelství v Praze (dále jen „krajský státní zástupce“),
- c) okresní státní zástupci, kteří stojí v čele okresních státních zastupitelství, obvodní státní zástupci, kteří stojí v čele obvodních státních zastupitelství v Praze, a městský státní zástupce, který stojí v čele Městského státního zastupitelství v Brně (dále jen „okresní státní zástupce“).

(2) Vedoucího státního zástupce zastupuje jeho náměstek nebo náměstci v pořadí a v rozsahu jím stanoveném. Právní jednání náměstka učiněné v zastoupení vedoucího státního zástupce se považuje za jednání vedoucího státního zástupce. Odpovědnost vedoucího státního zástupce tím není dotčena.

(3) U Nejvyššího státního zastupitelství a u krajských státních zastupitelství v souladu se vzorovým organizačním řádem působí též ředitelé odborů, dále jejich zástupci v postavení vedoucích oddělení a vedoucí oddělení.

(4) Vedoucí státní zástupce stanoví v souladu se zásadami uvedenými ve vzorovém organizačním řádu vnitřní organizaci státního zastupitelství, v jehož čele stojí, a pravidla pro rovnoměrné a nediskriminační rozdělení agendy státního zastupitelství mezi státní zástupce (dále jen „rozvrh práce“); přitom zajistí specializaci státních zástupců podle jiného právního předpisu.

(5) Vedoucí státní zástupce vydá v souladu se zásadami uvedenými ve vzorovém pracovním řádu pracovní řád státního zastupitelství, v jehož čele stojí.

§ 18

(1) Nejvyššího státního zástupce jmenuje na dobu 10 let prezident republiky na návrh vlády předložený vládě ministrem spravedlnosti po projednání s Poradním sborem státního zastupitelství (dále jen „Poradní sbor“). Nejvyšším státním zástupcem může být jmenován státní zástupce, který má vykonanou právní praxi po dobu nejméně 10 let, z toho nejméně 5 let ve funkci státního zástupce, a který svými odbornými znalostmi, profesními zkušenostmi a vysokou morální integritou dává záruky řádného výkonu této funkce. Nejvyšším státním zástupcem nemůže být jmenován státní zástupce, který byl postižen pro kárné provinění, ledaže se na něj hledí, jako by postižen nebyl. Nejvyšší státní zástupce nemůže být jmenován do této funkce opakovaně.

(2) Nejvyšší státní zástupce může být odvolán z funkce před uplynutím svého funkčního období pouze rozhodnutím kárného soudu v kárném řízení.

(3) Pro jmenování nejvyššího státního zástupce se užije zákoník práce.

§ 19

(1) Krajského státního zástupce jmenuje ministr spravedlnosti na návrh nejvyššího státního zástupce na dobu 7 let. Návrh na jmenování krajského státního zástupce nejvyšší státní zástupce předem projedná s Poradním sborem. Krajským státním zástupcem může být jmenován státní zástupce, který má vykonanou právní praxi po dobu nejméně 6 let, z toho nejméně 4 roky ve funkci státního zástupce, a který svými odbornými znalostmi, zkušenostmi a vysokou morální integritou dává záruky řádného výkonu této funkce. Nevyhoví-li ministr spravedlnosti návrhu na jmenování krajského státního zástupce, písemně to nejvyššímu státnímu zástupci odůvodní. Krajský státní zástupce nemůže být jmenován do této funkce opakovaně.

(2) Okresního státního zástupce jmenuje nejvyšší státní zástupce na návrh krajského státního zástupce, který stojí v čele krajského státního zastupitelství, v jehož obvodu má být okresní státní zástupce jmenován, a to na dobu 7 let. Návrh na jmenování okresního státního zástupce krajský státní zástupce předem projedná s Poradním sborem. Okresním státním zástupcem může být jmenován státní zástupce, který má vykonanou právní praxi po dobu nejméně 4 let, z toho nejméně 3 roky ve funkci státního zástupce, a který svými odbornými znalostmi, zkušenostmi a vysokou morální integritou dává záruky řádného výkonu této funkce. Nevyhoví-li nejvyšší státní zástupce návrhu na jmenování okresního státního zástupce, písemně to krajskému státnímu zástupci odůvodní.

(3) Pro jmenování krajského státního zástupce a okresního státního zástupce se užije zákoník práce.

(4) Krajský státní zástupce nebo okresní státní zástupce může být odvolán z funkce před uplynutím svého funkčního období pouze rozhodnutím kárného soudu v kárném řízení.

§ 20

(1) Náместka nejvyššího státního zástupce jmenuje a odvolává po projednání s Poradním sborem a se souhlasem ministra spravedlnosti nejvyšší státní zástupce. Náместkem nejvyššího státního zástupce může být jmenován pouze státní zástupce, který vykonává funkci státního zástupce nejméně 5 let. Jestliže se ministr spravedlnosti nevyjádří k návrhu na jmenování nebo odvolání náместka nejvyššího státního zástupce do třiceti dnů ode dne doručení návrhu, platí, že s návrhem na jmenování nebo odvolání souhlasí.

(2) Pro jmenování a odvolání náместka nejvyššího státního zástupce se užije zákoník práce. Náместka nejvyššího státního zástupce lze odvolat i bez uvedení důvodu.

§ 21

(1) Náместka nejvyššího státního zástupce, který je vedoucím Úřadu pro potírání korupce (dále jen „vedoucí Úřadu“), jmenuje na dobu 7 let nejvyšší státní zástupce po projednání s Poradním sborem. Vedoucím Úřadu může být jmenován státní zástupce, který má vykonanou právní praxi po dobu nejméně 10 let, z toho nejméně 5 let ve funkci státního zástupce, a který svými odbornými znalostmi, profesními zkušenostmi a vysokou morální integritou dává záruky řádného výkonu této funkce. Vedoucím Úřadu nemůže být jmenován státní zástupce, který byl postižen pro kárné provinění, ledaže se na něj hledí, jako by postižen nebyl. Vedoucí Úřadu nemůže být jmenován do této funkce opakovaně.

(2) Vedoucí Úřadu může být odvolán z funkce před uplynutím svého funkčního období pouze rozhodnutím kárného soudu v kárném řízení.

(3) Pro jmenování vedoucího Úřadu se užije zákoník práce.

§ 22

(1) Náměstka krajského a okresního státního zástupce jmenuje a odvolává se souhlasem nadřízeného vedoucího státního zástupce a po projednání s Poradním sborem vedoucí státní zástupce, o jehož náměstka jde. Jestliže se nadřízený vedoucí státní zástupce nevyjádří k návrhu na jmenování nebo odvolání náměstka do třiceti dnů ode dne doručení návrhu, platí, že s návrhem na jmenování nebo odvolání souhlasí.

(2) Pro jmenování a odvolání náměstka vedoucího státního zástupce se užíje zákoník práce. Náměstka vedoucího státního zástupce lze odvolat i bez uvedení důvodu.

§ 23

(1) Vedoucí státní zástupce nebo náměstek vedoucího státního zástupce se této funkce může vzdát písemným oznámením tomu, kdo ho do této funkce jmenoval. Funkce vedoucího státního zástupce nebo náměstka vedoucího státního zástupce zaniká uplynutím kalendářního měsíce následujícího po měsíci, ve kterém bylo oznámení o vzdání se funkce doručeno.

(2) Funkce vedoucího státního zástupce nebo jeho náměstka zaniká též tehdy, byl-li vedoucí státní zástupce nebo náměstek vedoucího státního zástupce jmenován do funkce vedoucího státního zástupce jiného státního zastupitelství nebo jeho náměstka, a to dnem jmenování, nebo byl-li přeložen k výkonu funkce k jinému státnímu zastupitelství, a to dnem přeložení.

(3) Funkce vedoucího státního zástupce nebo náměstka vedoucího státního zástupce zaniká dnem, ve kterém došlo k zániku jeho funkce státního zástupce.

(4) Byl-li vedoucí státní zástupce nebo náměstek vedoucího státního zástupce pověřen výkonem funkce jiného vedoucího státního zástupce nebo náměstka vedoucího státního zástupce, dnem účinnosti pověření se pozastavuje výkon původní funkce vedoucího státního zástupce nebo náměstka vedoucího státního zástupce, a to po dobu trvání takového pověření.

(5) Vzdání se funkce vedoucího státního zástupce nebo náměstka vedoucího státního zástupce anebo odvolání z této funkce nemá za následek zánik funkce státního zástupce.

§ 24

(1) Ten, kdo je oprávněn jmenovat státního zástupce do funkce vedoucího státního zástupce nebo náměstka vedoucího státního zástupce, může státního zástupce pověřit výkonem takové funkce; stejného státního zástupce nelze pověřit výkonem funkce opakovaně.

(2) Pověřit funkcí vedoucího státního zástupce nebo náměstka vedoucího státního zástupce lze jedině na návrh toho, kdo je oprávněn podat návrh na jmenování do takové funkce.

(3) Pověřit funkcí vedoucího státního zástupce nebo náměstka vedoucího státního zástupce lze tehdy, nemůže-li nebo není-li schopen vedoucí státní zástupce nebo náměstek vedoucího státního zástupce vykonávat svou funkci proto, že

- a) přestal vykonávat svou funkci,
- b) zemřel,
- c) byl odvolán ze své funkce,
- d) uplynulo jeho funkční období vedoucího státního zástupce, nebo
- e) zanikla jeho funkce státního zástupce,

a to vždy nejpozději do doby jmenování nového vedoucího státního zástupce nebo jeho náměstka.

(4) Pověřený vedoucí státní zástupce nebo náměstek vedoucího státního zástupce se této funkce může vzdát písemným oznámením tomu, kdo ho výkonem této funkce pověřil. Pověření vedoucího státního zástupce nebo náměstka vedoucího státního zástupce zaniká uplynutím kalendářního měsíce následujícího po měsíci, ve kterém bylo oznámení o vzdání se funkce doručeno; vzdání se funkce nemá za následek zánik funkce státního zástupce.

(5) Zánik pověření nastává též uplynutím doby, bylo-li pověření vydáno na dobu určitou.

(6) Nastaly-li u pověřené osoby skutečnosti, s nimiž tento zákon spojuje zánik funkce vedoucího státního zástupce nebo náměstka vedoucího státního zástupce, nejde-li o odvolání z funkce vedoucího státního zástupce, zanikne pověření výslovným rozhodnutím toho, kdo pověření učinil.

Vztahy uvnitř soustavy státního zastupitelství

§ 25

(1) Spory o příslušnost mezi státními zastupitelstvími rozhoduje státní zastupitelství, které je vůči těmto státním zastupitelstvím nejbližší vyšší.

(2) Nejbližší vyšší státní zastupitelství rozhoduje o odnětí a přikázání věci jinému nižšímu státnímu zastupitelství, jestliže vedoucí státní zástupce dotčeného nižšího státního zastupitelství je podle právních předpisů upravujících řízení vyloučen z projednávání věci, nestanoví-li tento zákon jinak. O odnětí a přikázání věci, je-li vyloučen z projednávání věci vedoucí Úřadu, rozhoduje nejvyšší státní zástupce.

(3) Vzniknou-li důvodné pochybnosti o nepodjatosti a nestrannosti projednání věci u příslušného státního zastupitelství, nebo vyžaduje-li to rychlost a hospodárnost řízení, může být věc příslušnému státnímu zastupitelství odňata a přikázána jinému státnímu zastupitelství téhož druhu a stupně; o odnětí a přikázání rozhodne nejbližší vyšší státní zastupitelství. Vzniknou-li důvodné pochybnosti o nepodjatosti a nestrannosti projednání věci u Úřadu pro potírání korupce, může mu být věc odňata a přikázána státnímu zastupitelství, jehož příslušnost se určí podle jiného právního předpisu.

(4) Nejbližší vyšší státní zastupitelství rozhoduje o opravných prostředcích podaných proti rozhodnutí nejbližší nižšího státního zastupitelství v jeho obvodu, pokud tento zákon nebo jiný právní předpis nestanoví jinak. O opravných prostředcích proti rozhodnutí státních zástupců činných u Nejvyššího státního zastupitelství, včetně státních zástupců činných u Úřadu pro potírání korupce, rozhoduje nejvyšší státní zástupce.

(5) Je-li z rozhodování vyloučen vedoucí státní zástupce státního zastupitelství, které ve věci vykonává dohled nebo které rozhoduje o opravných prostředcích nebo o vyloučení vedoucího státního zástupce, který je příslušný k vyřízení stížnosti na chování nebo na průtahy nebo přezkoumání důvodnosti jejího vyřízení, postupuje se podle odstavce 2 obdobně. Státní zastupitelství, jemuž byla věc přikázána, vykonává dohled, rozhoduje o opravných prostředcích nebo jeho vedoucí vyřizuje stížnost na chování nebo na průtahy nebo přezkoumává důvodnost jejího vyřízení namísto státního zastupitelství, jemuž byla věc odňata.

(6) O odnětí a přikázání věci a o opravných prostředcích se rozhoduje usnesením, proti kterému není přípustná stížnost, nestanoví-li jiný právní předpis jinak.

§ 26

(1) Úkony, které by příslušné státní zastupitelství mohlo provést jen s obtížemi nebo s neúměrnými náklady nebo které v jeho obvodu provést nelze, provede na dožádání jiné

státní zastupitelství. Úkony, které nelze provést v obvodu příslušného státního zastupitelství, může příslušné státní zastupitelství provést též prostřednictvím videokonferenčního zařízení.

(2) Nemůže-li dožádané státní zastupitelství provést úkon ve svém obvodu, postoupí dožádání státnímu zastupitelství, v jehož obvodu lze úkon provést, je-li mu to známo; jinak dožádání vrátí.

(3) Prošetřením podnětu k využití některého oprávnění nejvyššího státního zástupce může Nejvyšší státní zastupitelství pověřit nižší státní zastupitelství.

Dohled v soustavě státního zastupitelství

§ 27

(1) Nejblíže vyšší státní zastupitelství je oprávněno vykonávat dohled nad postupem nejblíže nižších státních zastupitelství ve svém obvodu při vyřizování věcí spadajících do jejich působnosti a dávat jim k jejich postupu písemné pokyny. Dohled lze vykonat v konkrétní věci i ve věcech určitého druhu, a lze jej vykonat i opakovaně.

(2) Účelem dohledu je zajištění jednotného, zákonného, odborného a účinného výkonu působnosti státních zástupců nejblíže nižšího státního zastupitelství. Dohled nesmí být vykonáván takovým způsobem, že by mohl nahrazovat nestranný a samostatný výkon působnosti státního zástupce, jakož i jejich nezávislost na jakýchkoli vnějších vlivech, a nedůvodně do nich zasahovat.

(3) Výkon dohledu nad postupem nejblíže nižších státních zastupitelství, který je výkonem dohledu, je nepřipustný. Nejblíže vyšší státní zastupitelství je však oprávněno požadovat v takové věci informace za účelem zajištění jednotného výkonu působnosti státního zastupitelství.

(4) Dohled se nevykonává, byla-li ve věci podána soudu obžaloba, návrh na potrestání, návrh na schválení dohody o vině a trestu nebo byla-li soudu podána žaloba nebo návrh na zahájení řízení nebo byl učiněn vstup do již zahájeného řízení. Nejblíže vyšší státní zastupitelství je však oprávněno v takové věci nebo ve věcech určitého druhu požadovat informace za účelem zajištění jednotného výkonu působnosti státního zastupitelství.

(5) Řízení o řádných nebo mimořádných opravných prostředcích a vyžadování informací za účelem zpracování zprávy o činnosti státního zastupitelství za uplynulý rok nebo zvláštních zpráv o postupu státních zástupců při výkonu působnosti státního zastupitelství (dále jen „zvláštní zpráva“) se za výkon dohledu nepovažuje.

§ 28

(1) Dohled se vykonává na základě podnětu fyzické či právnické osoby, jejíž práva jsou postupem státního zastupitelství přímo dotčena, anebo na podkladě podnětu orgánu veřejné moci, jehož působnosti se věc dotýká (dále jen „podnět k výkonu dohledu“). Dohled lze vykonat i z vlastní iniciativy nejblíže vyššího státního zastupitelství.

(2) Dohled se nevykonává, bylo-li již o téže věci rozhodnuto v řízení o řádném opravném prostředku podanému proti rozhodnutí státního zástupce. To nebrání využití informací v podnětu k výkonu dohledu v řízení, pokud to přichází v úvahu.

(3) Je-li podnět k výkonu dohledu doručen státnímu zastupitelství, vůči jehož postupu směřuje, přezkoumá jej vedoucí státní zástupce tohoto státního zastupitelství nebo z jeho pověření jiný státní zástupce, a pokud podnětu k výkonu dohledu v plném rozsahu není vyhověno, předloží se se stanoviskem vedoucího nebo pověřeného státního zástupce nejblíže

vyššímu státnímu zastupitelství. O postoupení podnětu k výkonu dohledu je třeba podatele vyrozumět.

(4) O výsledku přezkoumání musí být podatel písemně vyrozuměn nejpozději do dvou měsíců od doručení podnětu k výkonu dohledu nejblíže vyššímu státnímu zastupitelství nebo vedoucímu státnímu zástupci státního zastupitelství, u něhož působí státní zástupce, jehož postupu se podnět k výkonu dohledu týká. Tuto lhůtu lze překročit jen tehdy, pokud v jejím průběhu nelze získat podklady potřebné pro vyřízení podnětu k výkonu dohledu; o tom je třeba podatele písemně vyrozumět.

(5) Přezkoumalo-li podnět k výkonu dohledu nejblíže vyšší státní zastupitelství, jeho rozhodnutí je konečné a podnět k výkonu dohledu již nelze dále přezkoumávat. O tom je třeba podatele poučit.

(6) O zahájení a důvodech výkonu dohledu, včetně jeho ukončení, se vyrozumí státní zastupitelství, vůči němuž dohled směřuje. Po ukončení dohledu nejblíže vyšší státní zastupitelství seznámí příslušné nižší státní zastupitelství se svými zjištěními, a pokud to přichází v úvahu, uloží mu pokyny k nápravě zjištěných nedostatků. Ukončení dohledu nevylučuje oprávnění následně vyžadovat v takové věci nebo ve věcech určitého druhu informace o učiněných opatřeních či o průběhu a výsledku řízení.

(7) Dohled lze vykonat i před zahájením trestního řízení, a to v rozsahu oprávnění státního zástupce nejblíže nižšího státního zastupitelství vůči policejnímu orgánu podle trestního řádu.

§ 29

Dohled lze vykonat i nad postupem právních čekatelů, asistentů, vyšších úředníků státního zastupitelství a odborných zaměstnanců státního zastupitelství, pokud se samostatnou činností podílejí na výkonu působnosti státního zastupitelství. Ustanovení o odmítnutí splnění pokynu se nepoužije.

§ 30

Při výkonu dohledu je nejblíže vyšší státní zastupitelství oprávněno

- a) přezkoumat věc, kterou nejblíže nižší státní zastupitelství vyřizuje,
- b) provádět prověrky v takové věci nebo ve věcech určitého druhu, je-li to odůvodněno poznatky, jež má nejblíže vyšší státní zastupitelství k dispozici, nebo je-li nejblíže nižší státní zastupitelství v takové věci nečinné,
- c) vyžadovat v takové věci nebo ve věcech určitého druhu informace nebo stanoviska,
- d) dávat pokyny v jednotlivé věci vyřizované bezprostředně nižším státním zastupitelstvím za podmínek stanovených zákonem,
- e) odejmout věc nejblíže nižšímu státnímu zastupitelství a vyřídit ji samo, nesplní-li nižší státní zastupitelství uložený pokyn anebo ho ze zákonných důvodů odmítne.

§ 31

(1) Pokyn daný nejblíže vyšším státním zastupitelstvím státnímu zástupci musí být výslovně označen jako závazný pokyn, musí být jednoznačný a musí v něm být uvedena ustanovení zákona, o něž se opírá. Neobsahuje-li pokyn náležitosti uvedené ve větě první, nepřihlíží se k němu.

(2) Pokud jsou v rozporu pokyn nejblíže vyššího státního zastupitelství daný při výkonu dohledu a pokyn vedoucího státního zástupce při výkonu jeho řídicích a kontrolních oprávnění, postupuje státní zástupce podle pokynu daného nejblíže vyšším státním zastupitelstvím. Ustanovení o možnosti odmítnout splnění pokynu nejblíže vyššího státního zastupitelství nebo při výkonu řídicích a kontrolních oprávnění vedoucího státního zástupce tím nejsou dotčena.

§ 32

(1) Státní zástupce nejblíže nižšího státního zastupitelství může pokyn nejblíže vyššího státního zastupitelství daný při výkonu dohledu písemně odmítnout pro rozpor se zákonem.

(2) Státní zástupce nejblíže nižšího státního zastupitelství může pokyn nejblíže vyššího státního zastupitelství daný při výkonu dohledu písemně odmítnout i tehdy, má-li za to, že pokyn vychází z výkladu ustanovení zákona, který je ve zjevném rozporu s uznávaným výkladem práva, neplyne-li z okolností případu a povahy věci, že odchylku od dosud uznávaného výkladu lze přesvědčivě vysvětlit. Takto však není oprávněn postupovat, jestliže závaznost právního názoru uvedeného v pokynu vyplývá z ustanovení jiného právního předpisu.

(3) V odmítnutí splnění pokynu je povinen státní zástupce uvést, v čem spatřuje porušení zákona, a to včetně odkazu na konkrétní ustanovení zákona, nebo odůvodnit zjevný rozpor s uznávaným výkladem práva.

(4) Odmítne-li státní zástupce splnit pokyn daný nejblíže vyšším státním zastupitelstvím z důvodů uvedených v odstavcích 1 nebo 2, předloží věc vedoucímu státnímu zástupci, který buď věc státnímu zástupci odejme a vyřídí ji sám, nebo ji předloží nejblíže vyššímu státnímu zastupitelství s návrhem na rozhodnutí, že se věc nejblíže nižšímu státnímu zastupitelství odnímá.

(5) Nejblíže vyšší státní zastupitelství přezkoumá pokyn a netrvá-li na jeho splnění, vezme jej zpět. Pokud na jeho splnění trvá, věc nižšímu státnímu zastupitelství odejme a vyřídí ji samo.

(6) O odejmutí věci nižšímu státnímu zastupitelství a o tom, že ve věci bude působit nejblíže vyšší státní zastupitelství, se rozhoduje usnesením, proti kterému není přípustná stížnost, nestanoví-li jiný právní předpis jinak.

Řídicí a kontrolní oprávnění vedoucích státních zástupců

§ 33

(1) Vedoucí státní zástupce je oprávněn kontrolovat a usměrňovat postup státních zástupců, právních čekatelů, asistentů státních zástupců a vyšších úředníků státního zastupitelství činných u státního zastupitelství, v jehož čele stojí.

(2) Řídicí a kontrolní oprávnění vedoucího státního zástupce nesmějí nepřiměřeně zasahovat do nezávislosti státních zástupců na vnějších vlivech či nahrazovat nestraný a samostatný výkon jejich působnosti. Vedoucí státní zástupce může zasahovat do věci vyřizované při výkonu zákonem stanovené působnosti státního zastupitelství jen v mezích a prostředky, které stanoví tento zákon nebo jiný právní předpis.

(3) Výkonem řídicích a kontrolních oprávnění může vedoucí státní zástupce pověřit jiného státního zástupce.

(4) Vedoucí státní zástupce je povinen

- a) dbát o jednotný, zákonný, odborný a účinný postup ve věcech svěřených do působnosti státního zastupitelství, v jehož čele stojí,
- b) dbát o plynulost řízení a o to, aby při vyřizování věcí nedocházelo k nedůvodným průtahům,
- c) respektovat pokyny nejbližší vyššího státního zastupitelství vydané při výkonu dohledu, s výjimkou pokynů, jejichž splnění bylo podle ustanovení tohoto zákona odmítnuto,
- d) vytvářet pracovní podmínky a organizační předpoklady pro náležitý výkon působnosti jím řízeného státního zastupitelství, pro nezávislý a samostatný výkon působnosti státních zástupců, jakož i plnění pracovních úkolů právních čekatelů, asistentů, vyšších úředníků státního zastupitelství a odborných zaměstnanců státního zastupitelství,
- e) vytvářet podmínky pro plnění součinnostních dohod sjednaných nejvyšším státním zástupcem,
- f) sledovat profesní růst státních zástupců,
- g) plnit vůči státním zástupcům, právním čekatelům, vyšším úředníkům státního zastupitelství a ostatním zaměstnancům povinnosti vedoucího zaměstnance podle jiného právního předpisu.

(5) Vedoucí státní zástupce je oprávněn

- a) vydávat rozvrh práce státních zástupců,
- b) dávat státním zástupcům za účelem usměrňování a kontroly jejich postupu při vyřizování věcí v příslušnosti státního zastupitelství závazné pokyny, a to i ve věcech určitého druhu,
- c) za splnění podmínek stanovených tímto zákonem věc státnímu zástupci odejmout a přidělit ji k vyřízení jinému státnímu zástupci,
- d) za účelem postupu v konkrétní věci nebo věcech určitého druhu ustanovovat meziresortní, multidisciplinární, odborné nebo zvláštní týmy pro řešení otázek souvisejících s výkonem působnosti státního zastupitelství,
- e) vyhradit si za podmínek stanovených tímto zákonem kteroukoli věc k vyřízení, v takové věci je pak činný po celou dobu řízení,
- f) sjednávat se státními zástupci dohody o rozšíření kvalifikace,
- g) vysílat státní zástupce a ostatní zaměstnance na pracovní cesty, a
- h) vymezit věci, v nichž bude podepisovat důležité písemnosti.

(6) Pokyn k tomu, aby

- a) se nesespal záznam o zahájení úkonů trestního řízení,
- b) nebylo zahájeno trestní stíhání,
- c) nebyl podán návrh na vzetí obviněného do vazby,
- d) byl obviněný propuštěn z vazby,
- e) nebyl podán návrh na nařízení domovní prohlídky, prohlídky jiných prostor a pozemků nebo odposlechu a záznamu telekomunikačního provozu nebo na vydání příkazu k zjištění údajů o telekomunikačním provozu,
- f) nebyla podána obžaloba, návrh na schválení dohody o vině a trestu nebo návrh na potrestání,

- g) nebyl podán řádný opravný prostředek nebo návrh na podání mimořádného opravného prostředku či podnět k němu,
- h) byla odložena nebo odevzdána či postoupena jinému orgánu, trestní stíhání bylo zastaveno, trestní stíhání bylo podmíněně zastaveno, bylo schváleno narovnání, bylo podmíněně odloženo podání návrhu na potrestání nebo bylo od trestního stíhání odstoupeno,

(dále jen „negativní pokyn“) musí být písemný, jednoznačný a musí v něm být uvedena ustanovení zákona, o něž se opírá.

(7) Vedoucí státní zástupce musí stvrdit písemně na žádost dotčeného státního zástupce pokyn, který

- a) vydal při výkonu svých řídicích a kontrolních oprávnění ve věcech určitého druhu,
- b) byl vydán poté, co byla provedena kontrola postupu státního zástupce ve věcech, jež vyřizuje, a který ukládá přijmout opatření k nápravě zjištěných vad.

§ 34

(1) Státní zástupce je povinen se řídit se pokyny vedoucího státního zástupce nebo jím pověřeného státního zástupce při výkonu řídicích a kontrolních oprávnění. Takový pokyn může odmítnout z důvodů, za podmínek a způsobem uvedeným v § 32 odst. 1 až 3.

(2) Pokud vedoucí státní zástupce nebo jím pověřený státní zástupce pokyn na základě odmítnutí jeho splnění státním zástupcem nezruší, předloží věc nejblíže vyššímu státnímu zastupitelství se svým stanoviskem.

(3) Nejblíže vyšší státní zastupitelství věc přezkoumá a pokyn v namítané části buď potvrdí anebo jej zruší a věc vrátí zpět nejblíže nižšímu státnímu zastupitelství k dalšímu řízení. Negativní pokyn zruší vždy, jestliže nemá požadované náležitosti. Vedoucí státní zástupce nižšího státního zastupitelství i státní zástupce, který pokyn odmítl splnit, jsou rozhodnutím nejblíže vyššího státního zastupitelství vázáni. Splnění pokynu, který byl shledán zákonným nebo odpovídajícím uznávanému výkladu práva, nelze z těchto důvodů znovu odmítnout.

(4) V jednání před soudem není státní zástupce vázán pokynem vedoucího státního zástupce nebo jím pověřeného státního zástupce v případě, že v průběhu jednání dojde ke změně důkazní situace.

§ 35

(1) V rozvrhu práce státních zástupců vedoucí státní zástupce stanoví rozdělení agendy mezi jednotlivé státní zástupce, pravidla jejich vzájemného zastupování a zásady týkající se podepisování důležitých písemností.

(2) Vedoucí státní zástupce nebo jiný jím pověřený státní zástupce může státnímu zástupci odejmout věc a přidělit ji jinému státnímu zástupci

- a) nemůže-li státní zástupce věc vyřídit z důvodu delší dobu trvající nepřítomnosti; pravidla vzájemného zastupování státních zástupců uvedená v rozvrhu práce státních zástupců tím nejsou dotčena,
- b) je-li státní zástupce, jemuž byla věc přidělena, nečinný nebo se v jeho postupu vyskytují neodůvodněné průtahy, pokud nápravy vad nelze účinně dosáhnout jinak,
- c) z důvodu uvedeného v § 16 odst. 5, nebo

d) byla-li provedena kontrola postupu státního zástupce ve věcech, jež vyřizuje, a je-li potřebné přijmout opatření k nápravě zjištěných vad.

(3) Vedoucí státní zástupce nebo jím pověřený státní zástupce si může vyřízení věci přidělené jinému státnímu zástupci z důležitých důvodů vyhradit. Důvody pro takové opatření uvede ve spisu státního zastupitelství. Takto vyhrazenou věc je povinen vyřídit sám.

§ 36

Řídící a kontrolní oprávnění vedoucího státního zástupce nebo jím pověřeného státního zástupce se vztahují i na právní čekatele, asistenty, vyšší úředníky státního zastupitelství a odborné zaměstnance státního zastupitelství, pokud se podílejí na výkonu působnosti státního zastupitelství. Ustanovení o rozvrhu práce a o odnětí věci se neužijí, nestanoví-li jinak tento zákon nebo jiný právní předpis.

Hlava IV

Oprávnění nejvyššího státního zástupce

§ 37

Oprávnění nejvyššího státního zástupce

(1) Nejvyšší státní zástupce zastupuje soustavu státního zastupitelství navenek.

(2) Nejvyšší státní zástupce nejpozději do poloviny kalendářního roku předkládá prostřednictvím ministra spravedlnosti vládě zprávu o činnosti státního zastupitelství za uplynulý kalendářní rok. Součástí zprávy o činnosti je též souhrnná zpráva o činnosti Úřadu pro potírání korupce za uplynulý kalendářní rok, kterou je povinen vedoucí Úřadu předložit nejvyššímu státnímu zástupci nejpozději do dvou měsíců po skončení kalendářního roku.

(3) Ke sjednocení a usměrnění postupu státních zástupců při výkonu působnosti státního zastupitelství, zajištění jednotné vnitřní organizace státního zastupitelství i jednotného výkonu spisové služby, vymezení zásad pro určení specializací státních zástupců, stanovení vzorového pracovního řádu a kritérií hodnocení profesního růstu státních zástupců může nejvyšší státní zástupce vydávat pokyny obecné povahy; tyto pokyny jsou závazné pro státní zástupce, a pokud tak nejvyšší státní zástupce v pokynu obecné povahy stanoví, i pro další zaměstnance státního zastupitelství. Nejvyšší státní zástupce vydává po projednání s Poradním sborem etický kodex státního zástupce.

(4) Nejvyšší státní zástupce může vydávat pro státní zastupitelství metodické návody a stanoviska ke sjednocení výkladu zákonů a jiných právních předpisů při výkonu působnosti státního zastupitelství.

(5) Pokud v souvislosti s výkonem působnosti státního zastupitelství získá nejvyšší státní zástupce poznatky o nejednotnosti postupu a rozhodování soudů, je oprávněn podat předsedovi Nejvyššího soudu podnět k tomu, aby navrhl Nejvyššímu soudu zaujetí stanoviska k výkladu zákona nebo jiného právního předpisu.

(6) Nejvyšší státní zástupce je oprávněn za účelem postupu v konkrétní věci nebo věcech určitého druhu ustanovovat meziresortní, multidisciplinární, odborné nebo zvláštní týmy pro řešení otázek souvisejících s výkonem působnosti státního zastupitelství.

(7) Nejvyšší státní zástupce je oprávněn jednat s dalšími orgány veřejné moci v mezích působnosti státního zastupitelství, uzavírat součinnostní dohody závazné pro státní zástupce

činné v soustavě státního zastupitelství a vysílat státní zástupce do poradních a kontrolních orgánů Evropské unie, Rady Evropy a jiných mezinárodních organizací.

(8) Nejvyššímu státnímu zástupci přísluší vykonávat další oprávnění, která s funkcí nejvyššího státního zástupce spojuje tento zákon nebo jiné právní předpisy.

§ 38

Kontrola skončené věci

(1) Nejvyšší státní zástupce může Nejvyššímu státnímu zastupitelství nařídít provedení kontroly skončené věci týkající se zvláště závažného zločinu u okresního a krajského státního zastupitelství, pokud jejich postupem byl nebo mohl být závažným způsobem dotčen veřejný zájem a nepřichází v úvahu provedení opatření v rámci výkonu dohledu nebo řídicích a kontrolních oprávnění vedoucího státního zástupce. Podle výsledků kontroly lze uložit určitý postup, vyslovit závazný právní názor nebo učinit jiná závazná opatření k nápravě. Nestanoví-li tento zákon nebo jiný právní předpis jinak, nelze zrušit rozhodnutí státního zástupce nebo je nahradit rozhodnutím vlastním.

(2) Za účelem provedení kontroly skončené věci může státní zástupce Nejvyššího státního zastupitelství vyžadovat od nižších státních zastupitelství spisy, dokumenty, materiály a zprávy a provádět prověrky.

(3) Státní zastupitelství, které bylo činné ve věci, v níž byla provedena kontrola skončené věci, je povinno Nejvyšší státní zastupitelství informovat o tom, jaká opatření byla učiněna a s jakým výsledkem byla věc skončena.

§ 39

Zrušení nezákonného příkazu k zachovávaní právních předpisů

(1) Nejvyšší státní zástupce může ve lhůtě tří měsíců ode dne doručení Nejvyššímu státnímu zastupitelství zrušit nezákonný příkaz k zachovávaní právních předpisů vydaných státními zástupci při výkonu dozoru nad zachovávaním právních předpisů v místech, kde se v souladu se zákonem omezuje osobní svoboda [§ 5 odst. 1 písm. b)] nebo nezákonné nařízení propuštění osoby z takového zařízení.

(2) Pokud podle povahy věci přichází v úvahu opětovné vydání příkazu uvedeného v odstavci 1, nejvyšší státní zástupce současně se zrušením příkazu věc vrátí státnímu zastupitelství, jehož státní zástupce nezákonný příkaz vydal; státní zástupce je vázán právním názorem nejvyššího státního zástupce a je povinen provést úkony a doplnění příkazu, jejichž provedení nejvyšší státní zástupce nařídil.

(3) Nejvyšší státní zástupce může pozastavit výkon příkazu nebo nařízení uvedených v odstavci 1 do doby jejich přezkoumání, a to nejdéle na 3 dny, jde-li o nařízení, a jde-li o příkaz, do rozhodnutí nejvyššího státního zástupce, které musí být učiněno nejpozději do 3 měsíců. Nerozhodne-li nejvyšší státní zástupce v uvedených lhůtách o zrušení příkazu nebo nařízení, příkaz nebo nařízení se provedou. Nejvyšší státní zástupce již pak nemůže využít svého oprávnění podle odstavce 1.

(4) Státní zástupce, který příkaz nebo nařízení uvedené v odstavci 1 vydal, je povinen jej neprodleně po jeho vydání doručit Nejvyššímu státnímu zastupitelství. Nejvyšší státní zastupitelství je oprávněno pro účely oprávnění nejvyššího státního zástupce uvedeného v odstavci 1 vyžadovat od nižších státních zastupitelství spisy, dokumenty, materiály a zprávy a provádět prověrky. K ověření zákonnosti příkazu nebo nařízení může provádět prověrky i v zařízení, v němž se omezuje osobní svoboda.

Hlava V
Úřad pro potírání korupce

§ 40

(1) Jako organizační složka Nejvyššího státního zastupitelství se zřizuje Úřad pro potírání korupce.

(2) Úřad pro potírání korupce je činný při výkonu dozoru nad zachováváním zákonnosti v přípravném řízení včetně úkonů před zahájením trestního řízení i v řízení před soudem ve věcech trestných činů

- a) pletich v insolvenčním řízení (§ 226 trestního zákoníku), sjednání výhody při zadání veřejné zakázky, při veřejné soutěži a dražbě (§ 256 trestního zákoníku), pletich při zadání veřejné zakázky a při veřejné soutěži (§ 257 trestního zákoníku), pletich při veřejné dražbě (§ 258 trestního zákoníku),
- b) přijetí úplatku, podplacení a nepřímého úplatkářství podle § 331, 332 a 333 trestního zákoníku,
- c) spáchaných úředními osobami, jde-li o zvlášť závažné zločiny,
- d) spáchaných prostřednictvím investičních nástrojů, které jsou přijaty k obchodování na regulovaném trhu nebo o jejichž přijetí k obchodování na regulovaném trhu bylo požádáno, nebo jejich padělků a napodobenin,
- e) neoprávněného vydání cenného papíru (§ 249 trestního zákoníku) a manipulace s kurzem investičních nástrojů (§ 250 trestního zákoníku),
- f) spáchaných při činnosti banky, investiční společnosti nebo investičního fondu, obchodníka s cennými papíry, pojišťovny, zdravotní pojišťovny, penzijní společnosti, stavební spořitelny anebo spořitelního a úvěrního družstva, byla-li jimi způsobena škoda nejméně 150 000 000 Kč,
- g) fyzických nebo právnických osob spáchaných v souvislosti s neoprávněným výkonem činnosti subjektů uvedených v písmeni f), byla-li jimi způsobena škoda nejméně 150 000 000 Kč, a
- h) podle dílu prvního a druhého hlavy deváté zvláštní části trestního zákoníku.

(3) Úřad pro potírání korupce je příslušný ve věci některého z trestných činů uvedených v odstavci 2 i k výkonu dozoru nad zachováváním zákonnosti v přípravném řízení včetně úkonů před zahájením trestního řízení i v řízení před soudem též ve věcech dalších trestných činů, ohledně nichž je konáno společné řízení, nebude-li věc vyloučena ze společného řízení.

(4) Úřad pro potírání korupce může v odůvodněných případech s předchozím souhlasem nejvyššího státního zástupce rozhodnout, že k výkonu dozoru nad zachováváním zákonnosti v přípravném řízení ve věcech trestných činů, ve kterých je činný, nebo v řízení před soudem je příslušné nižší státní zastupitelství; jeho příslušnost se určí podle jiného právního předpisu.

(5) Příslušnost Úřadu pro potírání korupce není dána v řízení o mimořádných opravných prostředcích.

§ 41

(1) Dohled nad činností Úřadu pro potírání korupce vykonává nejvyšší státní zástupce nebo z jeho pověření jiný státní zástupce Nejvyššího státního zastupitelství. V rámci dohledu

se nesmí dát vedoucímu Úřadu ani jinému státnímu zástupci činnému u Úřadu pro potírání korupce negativní pokyn.

(2) Vedoucí Úřadu vykonává nad činností státních zástupců činných u Úřadu pro potírání korupce řídicí a kontrolní oprávnění. Při výkonu řídicích a kontrolních oprávnění nesmí dát vedoucí Úřadu státnímu zástupci činnému u Úřadu pro potírání korupce negativní pokyn.

§ 42

(1) Nejvyšší státní zástupce dočasně přiděluje státní zástupce k Úřadu pro potírání korupce po projednání s Poradním sborem. Státní zástupci se dočasně přidělují k Úřadu pro potírání korupce na dobu sedmi let, a to i opětovně.

(2) Po dobu dočasného přidělení k Úřadu pro potírání korupce se státnímu zástupci zachovává funkce státního zástupce u státního zastupitelství, k němuž byl původně přidělen ministrem spravedlnosti na základě jeho předchozího souhlasu. Práva a povinnosti vyplývající z pracovního poměru u státního zástupce dočasně přiděleného k Úřadu pro potírání korupce vykonává Nejvyšší státní zastupitelství.

(3) Vedoucí Úřadu a státní zástupci přidělení k Úřadu pro potírání korupce nesmějí být po dobu dočasného přidělení k Úřadu přeloženi nebo dočasně přiděleni k jinému státnímu zastupitelství, nesmějí být dočasně přiděleni k ministerstvu, Justiční akademii, k jinému orgánu nebo organizaci na území nebo mimo území České republiky nebo do mírové nebo záchranné operace nebo k humanitární pomoci mimo území České republiky.

Hlava VI

Právní prostředky zajišťující činnost státního zastupitelství

§ 43

Zapůjčování spisů a dokladů a povinnost součinnosti

(1) Ministerstva a jiné orgány veřejné moci, orgány územní samosprávy, jakož i orgány profesní a zájmové samosprávy jsou povinny státnímu zastupitelství při výkonu jeho působnosti v konkrétní věci bez průtahů zapůjčovat spisy a doklady. Státní zástupci mají právo v mezích výkonu působnosti státního zastupitelství do zapůjčených spisů a dokladů nahlížet a pořizovat z nich opisy a výpisy.

(2) Ministerstva a jiné orgány veřejné moci, orgány územní samosprávy, jakož i orgány profesní a zájmové samosprávy jsou povinny bez průtahů vyhovět žádostem státního zastupitelství činěným v mezích jeho působnosti a podávat mu potřebná vysvětlení. Peněžité plnění za vyřízení žádosti přísluší, jen pokud to stanoví jiný právní předpis.

(3) Pro účely výkonu oprávnění podat soudu návrh na zahájení řízení nebo žalobu podle jiného právního předpisu jsou státní zastupitelství a nejvyšší státní zástupce oprávněni

- a) provádět potřebná zjištění u správních úřadů, orgánů územní samosprávy, jakož i orgánů profesní a zájmové samosprávy, a to i nad rámec oprávnění vyplývajících z odstavců 1 a 2, zejména mohou vstoupit po předchozím vyrozumění do sídla příslušného úřadu nebo orgánu nebo do jiných objektů, kde je to s ohledem na povahu zjišťovaných skutečností potřebné, požadovat na místě předložení spisů nebo podání vysvětlení nebo vyjádření,
- b) požádat o provedení kontroly kontrolní orgán, který je příslušný vykonávat kontrolu v oblasti, jíž se oprávnění státního zastupitelství podat návrh na zahájení řízení nebo žalobu týká, nebo

c) dát podnět k provedení kontroly Nejvyššímu kontrolnímu úřadu.

(4) Povinnosti podle odstavců 1 a 2 a podle odstavce 3 písm. a) se vztahují i na právnické osoby; na fyzické osoby se vztahují v rozsahu, ve kterém je jim jiným právním předpisem svěřen výkon státní správy nebo ve kterém vykonávají podnikatelskou činnost.

(5) Soudy jsou povinny umožnit státnímu zastupitelství při výkonu jeho působnosti nahlížet do soudních spisů a pořizovat si z nich opisy a výpisy. Pokud státní zastupitelství při výkonu své působnosti požádá soud o zapůjčení spisu, soud může jeho žádost odmítnout, jen pokud tomu brání závažné důvody.

(6) Ustanoveními odstavců 1 až 5 nejsou dotčeny povinnosti vyplývající z jiných právních předpisů o ochraně utajovaných informací, ochrana obchodního tajemství ani ochrana zákonem uložené nebo uznané povinnosti mlčenlivosti. Za zákonem uznanou povinnost mlčenlivosti se pro účely tohoto zákona nepovažuje taková povinnost, jejíž rozsah není vymezen zákonem, ale vyplývá z právního úkonu učiněného na základě zákona.

§ 44

(1) Pokud jiný právní předpis nestanoví jinak, je každý povinen dostavit se na výzvu ke státnímu zastupitelství a podat zde potřebné vysvětlení. O obsahu vysvětlení a o průběhu tohoto úkonu se sepíše záznam.

(2) Vysvětlení nelze požadovat o okolnostech týkajících se utajovaných informací chráněných jiným právním předpisem od toho, kdo je povinen je zachovat v tajnosti, nebo od toho, kdo by vysvětlením porušil jinou zákonem uloženou nebo uznanou povinnost mlčenlivosti, ledaže byl těchto povinností zproštěn tím, kdo je k tomu podle jiného právního předpisu oprávněn.

(3) Vysvětlení může odepřít osoba, která by tím sebe nebo osobu blízkou vystavila nebezpečí postihu za přestupek, postihu za kárné provinění nebo nebezpečí trestního stíhání. Státní zastupitelství je oprávněno důvodnost odepření přezkoumat, zda takový postup není v rozporu s účelem, pro který je vysvětlení požadováno.

(4) Kdo se dostaví na výzvu podle odstavce 1, má nárok na náhradu výdajů a na náhradu prokázaného ušlého výdělku za podmínek a ve výši stanovených jiným právním předpisem. Tuto náhradu poskytuje stát prostřednictvím státního zastupitelství, které výzvu vydalo. Nárok na náhradu nemá ten, kdo byl státním zastupitelstvím vyzván k podání vysvětlení v důsledku vlastního protiprávního jednání nebo výhradně v osobním zájmu.

(5) Nárok na náhradu uvedenou v odstavci 4 zaniká, pokud nebyl uplatněn ve lhůtě tří dnů; o tom musí být osoba, již nárok na náhradu vznikl, poučena.

(6) Ustanovení odstavců 1 až 5 se nepoužijí, pokud se na postup státního zastupitelství při požadování vysvětlení vztahuje jiný právní předpis.

§ 45

(1) Tomu, kdo bez dostatečné omluvy nevyhoví výzvě státního zastupitelství podle § 44 odst. 1, může státní zastupitelství uložit pořádkovou pokutu až do výše 50 000 Kč, popřípadě může nařídit jeho předvedení. Pořádkovou pokutu je možno uložit i opakovaně.

(2) Proti rozhodnutí o uložení pořádkové pokuty je přípustná stížnost, která má odkladný účinek. Stížnost lze podat u státního zastupitelství, které pořádkovou pokutu uložilo, ve lhůtě tří dnů od doručení rozhodnutí o uložení pokuty. Jestliže státní zastupitelství stížnosti samo nevyhoví, předloží ji bezodkladně k rozhodnutí nejbližší vyššímu státnímu zastupitelství nebo nejvyššímu státnímu zástupci, uložilo-li pořádkovou pokutu Nejvyšší státní zastupitelství.

(3) Na oznamování rozhodnutí o pořádkové pokutě, běh lhůt, určení náležitostí písemného vyhotovení takového rozhodnutí, rozhodování o stížnosti proti němu a na předvedení osoby se jinak užijí přiměřeně ustanovení trestního řádu.

(4) Pravomocné rozhodnutí o uložení pořádkové pokuty je vykonatelné uplynutím lhůty k plnění. Při správě placení této pokuty se postupuje podle daňového řádu.

(5) Nevyhoví-li výzvě podle § 44 odst. 1 příslušník ozbrojených sil nebo bezpečnostního sboru v činné službě, státní zastupitelství může přenechat jeho kázeňské potrestání příslušnému veliteli, náčelníku nebo řediteli. Nevyhoví-li takové výzvě osoba, která je ve vazbě, výkonu trestu odnětí svobody nebo zabezpečovací detence, státní zastupitelství ji může přenechat řediteli věznice, vazební věznice nebo ústavu pro výkon zabezpečovací detence k uložení pořádkového opatření nebo ke kázeňskému potrestání. Příslušný velitel, náčelník nebo ředitel je povinen o výsledku státního zastupitelství vyrozumět. Obdobně se postupuje v případě osob, které podléhají kárné odpovědnosti podle jiných právních předpisů.

§ 46

(1) Je-li k objasnění okolností důležité pro postup státního zastupitelství při výkonu působnosti podle tohoto zákona nebo jiného právního předpisu potřeba odborných znalostí, státní zastupitelství může vyžádat odborné vyjádření znalce nebo fyzické nebo právnické osoby, která má potřebné odborné předpoklady.

(2) Nepostačuje-li vyžádání odborného vyjádření podle odstavce 1, může státní zastupitelství přibrat znalce.

(3) Je-li třeba přetlumočit obsah písemnosti nebo vysvětlení, státní zastupitelství může přibrat tlumočníka.

(4) Na postup při podávání odborného vyjádření, výběru znalce a tlumočníka, na důvody jejich vyloučení a poskytování odměny za znalecký posudek nebo úkon tlumočníka se přiměřeně užijí trestní řád.

(5) Ustanovení odstavců 1 až 4 se nepoužijí, pokud státní zastupitelství postupuje při vyžadování odborných vyjádření a přibírání znalců a tlumočnicků podle jiného právního předpisu.

§ 47

Přijímání a vyřizování podání

(1) Podání se posuzuje podle svého obsahu.

(2) Podání lze učinit písemně, ústně do protokolu, v elektronické podobě podepsané elektronicky podle jiného právního předpisu, telegraficky, telefaxem nebo dálnopisem. Podání v elektronické podobě se činí do datové schránky, prostřednictvím elektronické pošty, na technickém nosiči dat nebo telefaxem.

(3) Z podání musí být patrné, kdo je podáván, v jaké věci, jaké jsou jeho důvody a čeho se ten, kdo je učinil, po státním zastupitelství domáhá. Nemá-li podání některou z uvedených náležitostí a není-li ani po upozornění ve stanovené lhůtě tím, kdo podání učinil, doplněno, státní zastupitelství je bez opatření založí. Anonymní podání se přešetřují jen tehdy, pokud obsahují dostatečné údaje pro to, aby jejich obsah bylo možno prověřit; jinak se podání bez opatření založí.

(4) Není-li vyřízení podání v působnosti státního zastupitelství, jemuž bylo číněno, a k jeho vyřízení je příslušný jiný orgán veřejné moci, státní zastupitelství neprodleně podání

zašle podateli a vyrozumí jej o tom, kdo je příslušný k vyřízení podání. Jestliže z obsahu podání příslušnost nevyplývá a jeho obsah zjevně nesouvisí s činností státního zastupitelství, státní zastupitelství o tom vyrozumí podatele a podání založí.

(5) Obsahuje-li podání potřebné náležitosti a jeho vyřízení je v působnosti státního zastupitelství, jemuž bylo učiněno, státní zastupitelství jeho důvodnost přezkoumá. Zjistí-li porušení zákona nebo jiného právního předpisu, přijme v rámci své působnosti příslušná opatření ke zjednání nápravy.

(6) Státní zastupitelství je povinno o způsobu vyřízení podání podatele vyrozumět nejpozději do dvou měsíců od doručení nebo postoupení podání. Tuto lhůtu lze překročit jen tehdy, pokud v jejím průběhu nelze získat podklady potřebné pro vyřízení podání; o tom je potřeba podatele písemně vyrozumět.

(7) Ustanovení odstavců 3 až 6 se nevztahují na podněty k výkonu dohledu, na stížnosti na chování nebo na průtahy a na podání činěná státnímu zastupitelství podle jiného právního předpisu.

§ 48

Stížnost na chování nebo na průtahy

(1) Každý je oprávněn podat stížnost na chování nebo na průtahy.

(2) K vyřízení stížnosti na chování nebo na průtahy je příslušný vedoucí státní zástupce, který je nadřízen státnímu zástupci, proti němuž stížnost směřuje; vedoucí státní zástupce je též příslušný k vyřízení stížnosti na chování nebo na průtahy směřující proti právnímu čekateli, asistentovi státního zástupce, vyššímu úředníkovi státního zastupitelství nebo zaměstnanci státního zastupitelství, v jehož čele stojí. K vyřízení stížnosti na chování nebo na průtahy směřující proti nejvyššímu státnímu zástupci je příslušný ministr spravedlnosti.

(3) Stížnost na chování nebo na průtahy se podává u toho, kdo je příslušný k jejímu vyřízení.

(4) Ten, kdo je příslušný k vyřízení stížnosti na chování nebo na průtahy, je povinen prošetřit skutečnosti ve stížnosti uvedené; vyžaduje-li to řádné prošetření stížnosti, vyslechne stěžovatele, osoby, proti nimž stížnost směřuje, popřípadě požádá o vyjádření další osoby, které mohou přispět k objasnění věci. Pokud byla stížnost na chování nebo na průtahy shledána důvodnou nebo částečně důvodnou, sdělí stěžovateli v rámci vyrozumění o vyřízení stížnosti, jaká opatření byla přijata pro odstranění zjištěných závad.

(5) Je-li obsahem stížnosti stížnost na chování, je třeba ji přešetřit ve lhůtě dvou měsíců, kterou lze překročit jen výjimečně za stejných podmínek jako u jiných podání, nejvýše však o dva měsíce. Je-li obsahem stížnosti stížnost na průtahy v řízení, je třeba ji přešetřit ve lhůtě jednoho měsíce, kterou lze překročit jen výjimečně za stejných podmínek jako u jiných podání, nejvýše však o jeden měsíc.

(6) Není-li stěžovatel spokojen se způsobem vyřízení stížnosti na chování nebo průtahy, může požádat o přezkoumání jejího vyřízení vedoucího státního zástupce nejbližší vyššího státního zastupitelství, nejde-li o stížnost směřující proti nejvyššímu státnímu zástupci. Jeho rozhodnutí v této věci je konečné a věc již nelze znovu přezkoumávat. Vyřízení stížností na chování nebo na průtahy nejvyšším státním zástupcem přezkoumává ministr spravedlnosti.

(7) Žádost o přezkoumání vyřízení stížnosti, jejímž obsahem je stížnost na chování, je třeba vyřídit ve lhůtě dvou měsíců a žádost o přezkoumání vyřízení stížnosti, jejímž obsahem je stížnost na průtahy v řízení, do jednoho měsíce. Tyto lhůty lze překročit jen výjimečně za stejných podmínek jako u jiných podání, nejvýše však o další dva měsíce.

(8) Je-li v téže věci podána stejným stěžovatelem další stížnost na chování nebo na průtahy nebo další žádost o přezkoumání vyřízení stížnosti, aniž by obsahovala nové skutečnosti, bez dalšího šetření se založí a stěžovatel se již nevyrozumívá; na to je třeba stěžovatele v odpovědi na předchozí stížnost nebo při vyřízení žádosti o přezkoumání jejího vyřízení upozornit.

(9) Ustanovení odstavců 1 až 8 se nevztahují na podněty k výkonu dohledu, případy, kdy se stížnost týká výlučně správy státního zastupitelství, nebo na stížnosti podávané podle jiného právního předpisu

Hlava VII

Zpracovávání informací státními zastupitelstvími

§ 49

Poskytování informací

(1) Státní zastupitelství si vzájemně poskytují informace, které potřebují k plnění svých úkolů; důvod vyžádání informace se v žádosti o poskytnutí informace vždy uvede.

(2) Informací se pro tyto účely rozumí údaje o postupu státního zastupitelství při výkonu jeho působnosti v určité věci a údaje, které v této souvislosti státní zastupitelství zjistilo.

(3) S právem vyžadovat informace není spojeno právo jakkoliv zasahovat do postupu ve věci, v níž se informace vyžadují, nejde-li současně o výkon dohledu nebo výkon oprávnění nejvyššího státního zástupce podle tohoto zákona.

(4) V trestním řízení se informace podle odstavce 1 po nezbytně nutnou dobu výjimečně neposkytne, jestliže to vyžaduje povaha a závažnost věci a nezbytnost nezpřístupňovat informace o postupu v takové věci dalším osobám. O dočasném neposkytnutí informace sepíše státní zastupitelství, jež by informaci mělo poskytnout, záznam, který založí do spisu. Po nezbytně nutnou dobu se takové informace nezařazují ani do rejstříků a evidenčních pomůcek státního zastupitelství.

§ 50

Vyžadování informací

(1) Nejvyšší státní zastupitelství je při výkonu své působnosti oprávněno vyžádat si od kteréhokoli státního zastupitelství zvláštní zprávu.

(2) Zvláštní zprávu Nejvyšší státní zastupitelství nižším státním zastupitelstvím vždy zašle.

(3) Krajské státní zastupitelství si může zvláštní zprávu vyžádat i samostatně; o vyžádání si zvláštní zprávy informuje Nejvyšší státní zastupitelství, kterému pak zvláštní zprávu zašle. Oprávnění krajských státních zastupitelství vůči okresním státním zastupitelstvím při výkonu dohledu nejsou tím dotčena.

(4) Nejvyšší státní zastupitelství při zajišťování výkonu oprávnění a povinností nejvyššího státního zástupce může provádět potřebná zjištění u kteréhokoli nižšího státního zastupitelství, které je povinno mu na jeho žádost poskytnout požadovanou součinnost. Přitom může zejména požadovat předložení spisů vedených u nižších státních zastupitelství, nahlížet do nich, pořizovat z nich opisy a výpisy a vyžadovat informace a nezbytná vysvětlení. Nejvyšší státní zastupitelství není oprávněno zasahovat do způsobu vyřizování

věci, která nebyla pravomocně skončena, nestanoví-li tento zákon nebo jiný právní předpis jinak. Zjištění může být prováděno též ve věcech týkajících se správy státního zastupitelství.

(5) Pokud se zjištění podle odstavce 4 přímo nezúčastnil vedoucí státní zástupce nebo jím pověřený státní zástupce příslušného státního zastupitelství, Nejvyšší státní zastupitelství výsledky zjištění příslušnému vedoucímu státnímu zástupci oznámí.

§ 51

Zpracování osobních údajů státním zastupitelstvím

(1) Státní zastupitelství zpracovává v souladu s tímto zákonem a jiným právním předpisem informace včetně osobních údajů v rozsahu nezbytném pro plnění svých úkolů.

(2) Státní zastupitelství je oprávněno při zpracovávání osobních údajů podle odstavce 1 sdružovat osobní údaje, které byly získány k rozdílným účelům.

(3) K předání osobních údajů do cizího státu podle tohoto zákona nebo jiného právního předpisu nebo podle mezinárodní smlouvy, kterou je Česká republika vázána, se nevyžaduje povolení Úřadu pro ochranu osobních údajů podle zákona o ochraně osobních údajů.

§ 52

Centrální evidence stíhaných osob

(1) Státní zastupitelství vede pro potřeby orgánů činných v trestním řízení, národního člena Eurojustu, ministerstva a Probační a mediační služby centrální evidenci stíhaných osob, která obsahuje osobní údaje vztahující se k osobám, proti kterým se trestní řízení vede, k poškozeným, popřípadě k dalším osobám na trestním řízení zúčastněným a dále údaje k trestným činům, které byly nebo měly být spáchány, a údaje s tím bezprostředně související.

(2) Přístup do centrální evidence stíhaných osob mají státní zastupitelství, soudy, ostatní orgány činné v trestním řízení a Probační a mediační služba. Informace z centrální evidence stíhaných osob lze použít pouze pro účely trestního řízení. Pro účely plnění úkolů v Eurojustu má přístup do centrální evidence stíhaných osob také národní člen Eurojustu. Pro účely plnění úkolů podle zákona o mezinárodní justiční spolupráci ve věcech trestních lze údaje z centrální evidence stíhaných osob v nezbytném rozsahu poskytnout na vyžádání též ministerstvu.

CELEX: 32009D0426

§ 53

Poskytování údajů ze základního registru obyvatel a z agendových informačních systémů

(1) Ministerstvo vnitra poskytuje státnímu zastupitelství pro výkon působnosti podle tohoto zákona a jiných právních předpisů

- a) ze základního registru obyvatel referenční údaje o subjektech údajů,
- b) z agendového informačního systému evidence obyvatel údaje o obyvatelích, a to v elektronické podobě způsobem umožňujícím dálkový přístup; obyvatelem se rozumí obyvatel podle zákona o evidenci obyvatel,
- c) z registru rodných čísel údaje o fyzických osobách, kterým bylo přiděleno rodné číslo, avšak nejsou uvedeny v písmenu b); pokud to umožňuje technický stav registru rodných čísel, poskytují se tyto údaje pouze v elektronické podobě způsobem umožňujícím dálkový přístup,

- d) z evidence občanských průkazů údaje o občanských průkazech a jejich držitelích,
- e) z evidence cestovních dokladů údaje o cestovních dokladech a jejich držitelích.

(2) Poskytovanými údaji podle odstavce 1 písm. a) jsou referenční údaje o

- a) příjmení,
- b) jménu, popřípadě jménech,
- c) adrese místa pobytu,
- d) datu, místu a okrese narození; u subjektu údajů, který se narodil v cizině, datu, místu a státu, kde se narodil,
- e) datu, místu a okrese úmrtí; jde-li o úmrtí subjektu údajů mimo území České republiky, poskytne se datum úmrtí, místo a stát, na jehož území k úmrtí došlo; je-li vydáno rozhodnutí soudu o prohlášení za mrtvého, poskytne se den, který je v rozhodnutí uveden jako den smrti nebo den, který subjekt údajů prohlášený za mrtvého nepřežil, a datum nabytí právní moci tohoto rozhodnutí,
- f) státním občanství, popřípadě více státních občanstvích.

(3) Poskytovanými údaji podle odstavce 1 písm. b) jsou údaje o státních občanech České republiky a bývalých státních občanech, kteří pozbyli státní občanství České republiky, a to

- a) jméno, popřípadě jména, příjmení, rodné příjmení,
- b) datum narození,
- c) pohlaví,
- d) místo a okres narození; u občana, který se narodil v cizině, místo a stát, kde se občan narodil,
- e) rodné číslo,
- f) státní občanství, popřípadě více státních občanství,
- g) adresa místa trvalého pobytu, včetně předchozích adres místa trvalého pobytu, popřípadě adresa, na kterou mají být doručovány písemnosti podle jiného právního předpisu,
- h) počátek trvalého pobytu, popřípadě datum zrušení údaje o místě trvalého pobytu nebo datum ukončení trvalého pobytu na území České republiky,
- i) omezení ve svéprávnosti, jméno, popřípadě jména, příjmení a rodné číslo opatrovníka; nebylo-li opatrovníkovi rodné číslo přiděleno, datum, místo a okres narození; je-li opatrovníkem ustanoven orgán místní správy, název a adresa sídla,
- j) jméno, popřípadě jména, příjmení a rodné číslo otce, matky, popřípadě jiného zákonného zástupce; v případě, že jeden z rodičů nebo jiný zákonný zástupce nemá přiděleno rodné číslo, jméno, popřípadě jména, příjmení, datum narození; je-li jiným zákonným zástupcem dítěte právnická osoba, název a adresa sídla,
- k) rodinný stav, datum, místo a okres uzavření manželství, došlo-li k uzavření manželství mimo území České republiky, místo a stát, datum nabytí právní moci rozhodnutí soudu o prohlášení manželství za neplatné, datum nabytí právní moci rozhodnutí soudu o určení, zda tu manželství je či není, datum zániku manželství smrtí jednoho z manželů, nebo datum nabytí právní moci rozhodnutí soudu o prohlášení jednoho z manželů za mrtvého a den, který byl v pravomocném rozhodnutí o prohlášení za mrtvého uveden jako den smrti, popřípadě jako den, který manžel prohlášený za mrtvého nepřežil, anebo datum nabytí právní moci rozhodnutí soudu o rozvodu manželství,

- l) datum a místo vzniku registrovaného partnerství, datum nabytí právní moci rozhodnutí soudu o neplatnosti registrovaného partnerství nebo o určení, zda tu registrované partnerství je či není, datum zániku registrovaného partnerství smrtí jednoho z registrovaných partnerů, nebo datum nabytí právní moci rozhodnutí soudu o prohlášení jednoho z registrovaných partnerů za mrtvého a den, který byl v pravomocném rozhodnutí soudu o prohlášení za mrtvého uveden jako den smrti, popřípadě jako den, který registrovaný partner prohlášený za mrtvého nepřežil, anebo datum nabytí právní moci rozhodnutí soudu o zrušení registrovaného partnerství,
- m) jméno, popřípadě jména, příjmení a rodné číslo manžela nebo registrovaného partnera; je-li manželem nebo registrovaným partnerem fyzická osoba, která nemá přiděleno rodné číslo, jméno, popřípadě jména, příjmení manžela nebo registrovaného partnera a datum jeho narození,
- n) jméno, popřípadě jména, příjmení a rodné číslo dítěte; je-li dítě cizinec, který nemá přiděleno rodné číslo, jméno, popřípadě jména, příjmení dítěte a datum jeho narození,
- o) o osvojení údaje v rozsahu
 - 1. stupeň osvojení,
 - 2. původní a nové jméno, popřípadě jména, příjmení osvojence,
 - 3. původní a nové rodné číslo osvojence,
 - 4. datum, místo a okres narození,
 - 5. rodná čísla osvojitelů; v případě, že osvojiteli nebylo přiděleno rodné číslo, jméno, popřípadě jména, příjmení a datum narození osvojitele,
 - 6. rodná čísla otce a matky; pokud jim nebylo přiděleno, jejich jméno, popřípadě jména, příjmení a datum narození,
 - 7. datum nabytí právní moci rozhodnutí o osvojení nebo rozhodnutí o zrušení osvojení,
- p) den, který byl v rozhodnutí soudu o prohlášení za nezvěstného uveden jako den, kdy nastaly účinky prohlášení nezvěstnosti, a datum nabytí právní moci rozhodnutí soudu o prohlášení za nezvěstného,
- q) datum, místo a okres úmrtí; jde-li o úmrtí občana mimo území České republiky, poskytně se datum úmrtí, místo a stát, na jehož území k úmrtí došlo,
- r) den, který byl v rozhodnutí soudu o prohlášení za mrtvého uveden jako den smrti, popřípadě jako den, který občan nepřežil,
- s) záznam o poskytnutí údajů.

(4) Poskytovanými údaji podle odstavce 1 písm. b) jsou údaje o cizincích, kteří jsou obyvateli, a to

- a) jméno, popřípadě jména,
- b) příjmení,
- c) rodné číslo; pokud nebylo přiděleno, datum narození.

(5) Poskytovanými údaji podle odstavce 1 písm. c) jsou

- a) jméno, popřípadě jména, příjmení, rodné příjmení,
- b) rodné číslo,
- c) v případě změny rodného čísla původní rodné číslo,

- d) den, měsíc a rok narození,
- e) místo a okres narození; u fyzické osoby narozené v cizině stát, na jehož území se narodila.

(6) Poskytovanými údaji podle odstavce 1 písm. d) jsou

- a) jméno, popřípadě jména, příjmení,
- b) rodné číslo,
- c) místo a okres narození, v případě narození v cizině místo a stát,
- d) číslo, popřípadě série občanského průkazu,
- e) datum vydání a datum převzetí občanského průkazu,
- f) označení úřadu, který občanský průkaz vydal,
- g) datum skončení platnosti občanského průkazu,
- h) čísla, popřípadě série ztracených, odcizených, zničených nebo neplatných občanských průkazů a datum ohlášení ztráty, odcizení, nebo zničení občanského průkazu,
- i) čísla vydaných potvrzení o občanském průkazu, doba jejich platnosti a označení úřadu, který je vydal.

(7) Poskytovanými údaji podle odstavce 1 písm. e) jsou

- a) jméno, popřípadě jména, příjmení a rodné číslo,
- b) místo a okres narození, v případě narození v cizině stát narození,
- c) číslo a druh vydaného cestovního dokladu,
- d) datum vydání cestovního dokladu,
- e) datum převzetí cestovního dokladu,
- f) datum skončení platnosti cestovního dokladu,
- g) označení orgánu, který cestovní doklad vydal,
- h) o ztracených, odcizených nebo neplatných cestovních dokladech číslo, druh, datum vydání a datum skončení platnosti ztraceného, odcizeného nebo neplatného cestovního dokladu a datum a místo ohlášení jeho ztráty nebo odcizení.

(8) Policie České republiky poskytuje státnímu zastupitelství pro výkon působnosti podle tohoto zákona a jiných právních předpisů z agendového informačního systému cizinců o cizincích údaje, a to

- a) jméno, popřípadě jména, příjmení, rodné příjmení,
- b) datum narození,
- c) pohlaví,
- d) místo a stát, kde se cizinec narodil; v případě, že se cizinec narodil na území České republiky, místo a okres narození,
- e) rodné číslo,
- f) státní občanství, popřípadě více státních občanství,
- g) druh a adresa místa pobytu,
- h) číslo a platnost oprávnění k pobytu,

- i) počátek pobytu, popřípadě datum ukončení pobytu,
- j) omezení ve svéprávnosti,
- k) správní vyhoštění a dobu, po kterou není umožněn vstup na území České republiky,
- l) rodinný stav, datum a místo uzavření manželství, datum nabytí právní moci rozhodnutí soudu o prohlášení manželství za neplatné, datum nabytí právní moci rozhodnutí soudu o určení, zda tu manželství je či není, datum zániku manželství smrtí jednoho z manželů, nebo datum nabytí právní moci rozhodnutí soudu o prohlášení jednoho z manželů za mrtvého a den, který byl v pravomocném rozhodnutí soudu o prohlášení za mrtvého uveden jako den smrti, popřípadě jako den, který manžel prohlášený za mrtvého nepřežil, anebo datum nabytí právní moci rozhodnutí soudu o rozvodu manželství,
- m) datum a místo vzniku registrovaného partnerství, datum nabytí právní moci rozhodnutí soudu o neplatnosti registrovaného partnerství nebo o určení, zda tu registrované partnerství je či není, datum zániku registrovaného partnerství smrtí jednoho z registrovaných partnerů, nebo datum nabytí právní moci rozhodnutí soudu o prohlášení jednoho z registrovaných partnerů za mrtvého a den, který byl v pravomocném rozhodnutí soudu o prohlášení za mrtvého uveden jako den smrti, popřípadě jako den, který registrovaný partner prohlášený za mrtvého nepřežil, anebo datum nabytí právní moci rozhodnutí soudu o zrušení registrovaného partnerství,
- n) jméno, popřípadě jména, příjmení manžela nebo registrovaného partnera a jeho rodné číslo; je-li manžel nebo registrovaný partner cizinec, který nemá přiděleno rodné číslo, jméno, popřípadě jména, příjmení a datum narození,
- o) jméno, popřípadě jména, příjmení dítěte, pokud je cizincem, a jeho rodné číslo; v případě, že dítěti nebylo rodné číslo přiděleno, jméno, popřípadě jména, příjmení a datum narození,
- p) jméno, popřípadě jména, příjmení otce, matky, popřípadě jiného zákonného zástupce, pokud jsou cizinci, a jejich rodné číslo; v případě, že jeden z rodičů nebo jiný zákonný zástupce nemá přiděleno rodné číslo, jméno, popřípadě jména, příjmení a datum narození,
- q) o osvojení, pokud je cizincem,
 - 1. stupeň osvojení,
 - 2. původní a nové jméno, popřípadě jména, příjmení osvojence,
 - 3. původní a nové rodné číslo osvojence,
 - 4. datum a místo narození,
 - 5. rodná čísla osvojitelů; v případě, že osvojiteli nebylo přiděleno rodné číslo, údaje o jménu, popřípadě jménech, příjmení a datu narození osvojitele,
 - 6. rodná čísla otce a matky; pokud jim nebylo přiděleno, údaje o jejich jménu, popřípadě jménech, příjmení a datu narození; tyto údaje se neposkytují, pokud se jedná o osvojence narozeného ženě s trvalým pobytem v České republice, která jej porodila a písemně požádala o utajení své osoby v souvislosti s porodem,
 - 7. datum nabytí právní moci rozhodnutí o osvojení nebo rozhodnutí o zrušení osvojení,
- r) vyhoštění a doba, po kterou není umožněn vstup na území České republiky,
- s) den, který byl v rozhodnutí soudu o prohlášení za nezvěstného uveden jako den, kdy nastaly účinky prohlášení nezvěstnosti, a datum nabytí právní moci rozhodnutí soudu o prohlášení za nezvěstného,

- t) datum, místo a okres úmrtí; jde-li o úmrtí mimo území České republiky, stát, na jehož území k úmrtí došlo, popřípadě datum úmrtí,
- u) den, který byl v rozhodnutí soudu o prohlášení za mrtvého uveden jako den smrti, popřípadě jako den, který cizinec prohlášený za mrtvého nepřežil,
- v) jméno, popřípadě jména, příjmení
 1. zletilého nezaopatřeného dítěte cizince s povolením k pobytu na území České republiky,
 2. nezletilého cizince, který byl cizinci s povolením k pobytu na území České republiky nebo jeho manželů rozhodnutím příslušného orgánu svěřen do náhradní rodinné péče, nebo který byl cizincem s povolením k pobytu na území České republiky nebo jeho manželem osvojen anebo jehož poručníkem nebo manželem jeho poručníka je cizinec s povolením k pobytu na území České republiky,
 3. osamělého cizince staršího 65 let nebo bez ohledu na věk cizince, který se o sebe nedokáže ze zdravotních důvodů sám postarat, jde-li o sloučení rodiny s rodičem nebo dítětem s povolením k pobytu na území České republiky,
 4. cizince, který je nezaopatřeným přímým příbuzným ve vzestupné nebo sestupné linii nebo takovým příbuzným manžela občana Evropské unie,
 5. rodiče nezletilého cizince, kterému byl udělen azyl podle zvláštního právního předpisu, a jeho rodné číslo; jde-li o cizince, kteří nemají přiděleno rodné číslo, jméno, popřípadě jména, příjmení a datum narození.

(9) Údaje, které jsou vedeny jako referenční údaje v základním registru obyvatel, se využijí z agendového informačního systému evidence obyvatel, agendového informačního systému evidence občanských průkazů, agendového informačního systému evidence cestovních dokladů nebo z agendového informačního systému cizinců, pouze pokud jsou ve tvaru předcházejícím současný stav.

(10) Z poskytovaných údajů lze v konkrétním případě použít vždy jen takové údaje, které jsou nezbytné ke splnění daného úkolu. Údaje se poskytují v elektronické podobě způsobem umožňujícím dálkový a nepřetržitý přístup.

§ 54

Poskytování informací veřejnosti

(1) Při poskytování informací veřejnosti státními zastupitelstvími v trestním řízení se postupuje podle jiných právních předpisů upravujících trestní řízení.

(2) Při poskytování informací o své činnosti veřejnosti v jiných případech než v trestním řízení státní zastupitelství nesmí zveřejňovat údaje podle jiného právního předpisu o ochraně utajovaných informací, údaje, na něž se vztahuje státem uložená nebo uznaná povinnost mlčenlivosti, jakož i údaje o osobách, které přímo nesouvisejí s výkonem jeho působnosti ve věci. Při poskytování informací se zvlášť dbá na ochranu osobních údajů a soukromí osob mladších 18 let a obětí trestných činů.

Poskytování informací ministerstvu a jiným orgánům veřejné moci

§ 55

(1) Ministr spravedlnosti může kdykoli požádat kterékoli státní zastupitelství o informaci o stavu řízení v každé věci, v níž je státní zastupitelství činné, pokud je taková informace

potřebná k plnění úkolů ministerstva nebo pokud takovou informaci potřebuje jako člen vlády.

(2) Ministerstvo může prostřednictvím příslušného vedoucího státního zástupce požádat kterékoli státní zastupitelství o zpracování podkladů nezbytných k projednání nároků na náhradu škody uplatňovaných z důvodu odpovědnosti státu za škodu způsobenou při výkonu veřejné moci podle jiného právního předpisu. V mezích posuzování uvedených nároků mají pověření pracovníci ministerstva právo se seznamovat s obsahem spisů a evidenčních pomůcek vedených u státních zastupitelství, jakož i právo z nich požadovat opisy a výpisy.

§ 56

Státní zastupitelství poskytují informace jiným orgánům veřejné moci, pokud je potřebují k výkonu své působnosti. Nevyplývá-li rozsah, v jakém se informace poskytnou, z právního předpisu, stanoví jej státní zastupitelství s přihlédnutím k požadovanému účelu a ochraně údajů, kterou je povinno zajistit v zájmu splnění účelu řízení, které vede.

§ 57

(1) Státní zastupitelství prostřednictvím nejvyššího státního zástupce dále poskytují informace v nezbytném rozsahu

- a) předsedovi vlády, je-li zjevné, že je nebo může být závažným způsobem dotčen důležitý zájem obrany, bezpečnosti, mimořádně závažný zájem ekonomický nebo zahraniční nebo jiný obdobný zájem České republiky; za tím účelem může nejvyšší státní zástupce požadovat informace u kteréhokoli nižšího státního zastupitelství,
- b) Národnímu bezpečnostnímu úřadu za podmínek stanovených jiným právním předpisem,
- c) zpravodajským službám za podmínek stanovených jiným právním předpisem.

(2) Státní zastupitelství zpravidla prostřednictvím nejvyššího státního zástupce nebo ministra spravedlnosti poskytují informace v nezbytném rozsahu Parlamentu České republiky, a to výborům Poslanecké sněmovny nebo Senátu a vyšetřovací komisi Poslanecké sněmovny, v rozsahu a způsobem stanovenými jinými právními předpisy; povinnost mlčenlivosti podle tohoto zákona tím není dotčena.

§ 58

Poskytování informací orgánům Evropské unie a jiným mezinárodním institucím

(1) Státní zastupitelství poskytnou informace orgánům Evropské unie, popřípadě jiným mezinárodním institucím, stanoví-li tak mezinárodní smlouva, kterou je Česká republika vázána, přímo použitelný předpis Evropské unie nebo jiný právní předpis.

(2) Státní zastupitelství mohou při plnění úkolů v rámci působnosti stanovené zákonem do ciziny poskytovat utajované informace i bez souhlasu Národního bezpečnostního úřadu. Poskytování utajovaných informací se neuskutečňuje prostřednictvím Ústředního registru utajovaných informací podle jiného právního předpisu.

§ 59

Nahlížení do spisů státního zastupitelství a jejich zapůjčování

(1) Při nahlížení do spisů u státního zastupitelství se postupuje, jde-li o trestní řízení a trestní spis se nachází na státním zastupitelství, podle ustanovení jiných právních předpisů upravujících trestní řízení. Do jiných spisů než trestních nelze nahlížet.

(2) Trestní spisy nebo jiné než trestní spisy se výjimečně zapůjčí jinému orgánu veřejné moci, potřebuje-li je k plnění svých úkolů v trestním nebo v jiném než trestním řízení. Nejsou-li tyto spisy ještě vyřízeny, lze je zapůjčit jen na nezbytně nutnou dobu.

(3) Spisy lze zapůjčit i k vědeckým a výzkumným účelům, pro účely studia vyšších soudních úředníků a vyšších úředníků státního zastupitelství, odborné přípravy justičních a právních čekatelů, asistentů soudců a asistentů státních zástupců, popřípadě probačních úředníků a asistentů probačních úředníků, a odborné praxe studentů vysokých škol.

§ 60

Nahlížení do osobních spisů

(1) Státní zastupitelství je povinno zajistit ochranu osobních údajů týkajících se státních zástupců ve spisech, které vede o jejich pracovním poměru (dále jen „osobní spis“).

(2) Do osobních spisů mohou nahlížet jen vedoucí státní zástupci nebo jimi pověřeni státní zástupci.

(3) Osobní spis může být zapůjčen ministerstvu jen k plnění jeho úkolů jako ústředního orgánu správy státního zastupitelství nebo Národnímu bezpečnostnímu úřadu pro účely řízení o bezpečnostní prověrce.

(4) Státní zástupci jsou oprávněni kdykoli nahlížet do osobních spisů vedených o jejich pracovním poměru, činit si z nich výpisky a poznámky a pořizovat si na své náklady kopie osobních spisů a jejich částí.

Hlava VIII

Správa státního zastupitelství

§ 61

Úkoly správy státního zastupitelství

(1) Úkolem správy státního zastupitelství je vytvářet státnímu zastupitelství a státním zástupcům podmínky k řádnému výkonu jejich působnosti, zejména po stránce personální, organizační, hospodářské, finanční a výchovně vzdělávací, a dohlížet způsobem a v mezích tímto zákonem stanovených na řádné plnění úkolů státnímu zastupitelství svěřených.

(2) Výkon správy státního zastupitelství nesmí zasahovat do nezávislého a nestranného výkonu jeho působnosti i působnosti vykonávané státními zástupci.

§ 62

Orgány správy státního zastupitelství

(1) Ústředním orgánem správy státního zastupitelství je ministerstvo.

(2) Orgány správy státního zastupitelství jsou vedoucí státní zástupci a jejich náměstci.

(3) Správu státního zastupitelství ve věcech majetku státu a státního rozpočtu vykonává ministerstvo vždy prostřednictvím příslušných vedoucích státních zástupců.

§ 63

Obecné ustanovení o výkonu správy státního zastupitelství

(1) Správu Nejvyššího státního zastupitelství vykonává ministerstvo prostřednictvím nejvyššího státního zástupce.

(2) Správu krajských a okresních státních zastupitelství vykonává ministerstvo přímo nebo prostřednictvím příslušných vedoucích státních zástupců; správu okresních státních zastupitelství může vykonávat též prostřednictvím krajských státních zástupců.

(3) Při výkonu kontrolní činnosti ministerstvo a další orgány správy státního zastupitelství postupují podle zákona upravujícího kontrolu.

(4) Vedoucí státní zástupci vykonávají správu státního zastupitelství v rozsahu stanoveném tímto zákonem.

(5) Náměstci vedoucích státních zástupců a vedoucí poboček státních zastupitelství vykonávají správu státního zastupitelství v rozsahu určeném příslušným vedoucím státním zástupcem; u okresních státních zastupitelství tento rozsah vedoucí státní zástupce stanoví po projednání s krajským státním zástupcem.

(6) Při zachování vlastní odpovědnosti mohou vedoucí státní zástupci pověřit jednotlivými úkony správy státního zastupitelství jiného státního zástupce nebo jiného zaměstnance státního zastupitelství, v jehož čele stojí.

(7) Při výkonu správy státního zastupitelství jsou vedoucí státní zástupci, jejich náměstci a pověření státní zástupci nadřízeni státním zástupcům a ostatním zaměstnancům státního zastupitelství, v jehož čele stojí; krajské státní zástupci jsou při výkonu správy státního zastupitelství nadřízeni též okresním státním zástupcům. Vedoucí státní zástupci mohou při výkonu správy státního zastupitelství vydávat opatření, která jsou pro podřízené závazná.

§ 64

Ředitelé správ Nejvyššího a krajských státních zastupitelství

(1) S výjimkou úkonů, ke kterým je podle tohoto zákona nebo jiných právních předpisů oprávněn pouze vedoucí státní zástupce, zajišťují provoz po stránce hospodářské, materiální a finanční a některé další činnosti související s výkonem správy Nejvyššího státního zastupitelství a krajských státních zastupitelství samostatně a s vlastní odpovědností ředitelé správy těchto státních zastupitelství; odpovědnost příslušného vedoucího státního zástupce jako orgánu správy státního zastupitelství tím není dotčena. Vedoucí státní zástupce si může vyhradit věci, které rozhoduje přímo. Nerozhodne-li vedoucí státní zástupce jinak, vyřizují ředitelé správy personální věci zaměstnanců působících u těchto státních zastupitelství s výjimkou personálních věcí státních zástupců.

(2) Ředitelé správ krajských státních zastupitelství plní úkoly podle odstavce 1 též u okresních státních zastupitelství v jejich obvodu.

(3) Ředitele správy státního zastupitelství jmenuje a odvolává příslušný vedoucí státní zástupce. Funkce ředitele správy státního zastupitelství je vykonávána v pracovním poměru.

Výkon správy státního zastupitelství a působnost jejích orgánů

§ 65

Ministerstvo vykonává správu státního zastupitelství tím, že

- a) zajišťuje chod státních zastupitelství po stránce organizační, zejména na základě systemizace míst státních zástupců, právních čekatelů, asistentů státních zástupců, vyšších úředníků státního zastupitelství a ostatních odborných zaměstnanců státního zastupitelství (dále jen „plán systemizací“) stanoví jejich počty,

- b) zajišťuje způsobem stanoveným tímto zákonem chod státních zastupitelství po stránce personální, vede seznam státních zástupců, který se zveřejňuje způsobem umožňujícím dálkový přístup,
- c) zajišťuje chod státních zastupitelství tím, že zabezpečuje financování jejich hospodaření a materiálního zabezpečení v rozsahu stanoveném zvláštními právními předpisy a provádí kontroly hospodaření²⁾,
- d) stanoví krajským státním zastupitelstvím v rámci schváleného rozpočtu kapitoly prostředky státního rozpočtu určené na hospodaření krajského státního zastupitelství a okresních státních zastupitelství v jeho obvodu minimálně v rozsahu členění závazných ukazatelů daných zákonem o státním rozpočtu,
- e) organizuje, řídí a kontroluje výkon správy státních zastupitelství prováděný vedoucími státními zástupci,
- f) vyřizuje stížnosti na chování nebo na průtahy na nejvyššího státního zástupce a přezkoumává vyřízení stížností na chování nebo na průtahy nejvyšším státním zástupcem,
- g) stanoví zásady výběru právních čekatelů a po stránce organizační a metodické řídí jejich přijímání do pracovního poměru,
- h) řídí a organizuje čekatelskou praxi, zejména rozhoduje o započtení doby jiné právnické činnosti do čekatelské praxe,
- i) organizuje a zajišťuje závěrečné zkoušky,
- j) organizuje a řídí odborné vzdělávání vyšších úředníků státního zastupitelství a ostatních zaměstnanců státních zastupitelství,
- k) organizuje, metodicky řídí a kontroluje zabezpečení úkolů obranného a civilního nouzového plánování, ochrany utajovaných informací, bezpečnosti osob a majetku, požární ochrany a úkolů bezpečnosti a ochrany zdraví při práci (dále jen „úkoly krizového řízení“),
- l) usměrňuje a řídí využívání informačních technologií,
- m) plní další úkoly při výkonu správy státního zastupitelství vyplývající z právních předpisů.

§ 66

Nejvyšší státní zástupce vykonává správu Nejvyššího státního zastupitelství, včetně Úřadu pro potírání korupce, tím, že

- a) po projednání s Poradním sborem zajišťuje chod Nejvyššího státního zastupitelství po stránce personální a organizační, zejména tím, že se podílí prostřednictvím plánu systemizací na obsazování Nejvyššího státního zastupitelství státními zástupci, zajišťuje jeho řádné obsazení ostatními odbornými a dalšími zaměstnanci a vyřizuje personální věci státních zástupců,
- b) v souladu s oprávněními stanovenými tímto zákonem dbá na plynulost řízení u Nejvyššího státního zastupitelství a dohlíží na řádné plnění povinností státních zástupců a dalších zaměstnanců působících u tohoto státního zastupitelství,

2) Například zákon č. 218/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech a o změně některých souvisejících zákonů (rozpočtová pravidla), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 219/2000 Sb., o majetku České republiky a jejím vystupování v právních vztazích, ve znění pozdějších předpisů.

- c) vyřizuje stížnosti na chování nebo na průtahy a přezkoumává jejich vyřízení stížností na chování nebo na průtahy krajskými státními zástupci,
- d) dbá o odbornost státních zástupců, asistentů státních zástupců, vyšších úředníků státního zastupitelství a ostatních odborných zaměstnanců působících u Nejvyššího státního zastupitelství a vytváří podmínky pro její zvyšování,
- e) zajišťuje poskytování informací Nejvyšším státním zastupitelstvím podle jiného právního předpisu,
- f) zajišťuje bezpečnost Nejvyššího státního zastupitelství a úkoly krizového řízení,
- g) plní další úkoly, stanoví-li tak tento zákon nebo jiné právní předpisy.

§ 67

(1) Nejvyšší státní zástupce stanoví plán systemizací, a to po projednání s Poradním sborem, a pokud jde o obvody krajských státních zastupitelství, též po projednání s příslušnými krajskými státními zástupci.

(2) Plán systemizací se stanoví na základě celkového objemu potřebných mzdových prostředků a celkového počtu tabulkových míst stanovených na každý kalendářní rok ministerstvem po projednání s nejvyšším státním zástupcem. V plánu systemizací se provede specifikace struktury profesní skladby pro Nejvyšší státní zastupitelství a pro krajská státní zastupitelství; počty státních zástupců, právních čekatelů, asistentů státních zástupců, vyšších úředníků státního zastupitelství a ostatních odborných zaměstnanců pro krajské státní zastupitelství zahrnují i počty státních zástupců, právních čekatelů, asistentů státních zástupců, vyšších úředníků státního zastupitelství a ostatních odborných zaměstnanců všech okresních státních zastupitelství v obvodu jeho působnosti.

§ 68

(1) Nejvyšší státní zástupce prostřednictvím pokynů obecné povahy

- a) sjednocuje a kontroluje výkon spisové služby státních zastupitelství,
- b) po projednání s Poradním sborem vydává vzorový organizační řád, zásady rozdělení specializací státních zástupců a vzorový pracovní řád.

(2) K výkonu oprávnění podle odstavce 1 písm. a) může nejvyšší státní zástupce nařídit Nejvyššímu státnímu zastupitelství provedení kontroly výkonu spisové služby u kteréhokoli nižšího státního zastupitelství; ustanovení § 50 odst. 4 a 5 o provádění zjištění u nižších státních zastupitelství se užije přiměřeně. O provedení kontroly výkonu spisové služby u některého okresního státního zastupitelství může požádat též nejbližší vyšší krajské státní zastupitelství.

§ 69

(1) Krajský státní zástupce vykonává správu krajského státního zastupitelství a správu okresních státních zastupitelství v jeho obvodu při zachování vlastní odpovědnosti okresního státního zástupce tím, že

- a) po projednání s Poradním sborem zajišťuje jejich chod po stránce personální a organizační, zejména tím, že prostřednictvím své účasti na vypracování plánu systemizací a prostřednictvím plánu rozmístění státních zástupců, jakož i právních čekatelů, asistentů státních zástupců, vyšších úředníků státního zastupitelství a ostatních

odborných zaměstnanců státního zastupitelství předkládá návrhy na obsazení krajského státního zastupitelství a okresních státních zastupitelství státními zástupci, zajišťuje jejich řádné obsazení odbornými a dalšími zaměstnanci, vyřizuje personální věci státních zástupců krajského státního zastupitelství a v rozsahu jím stanoveném též personální věci státních zástupců okresních státních zastupitelství,

- b) prostředky státního rozpočtu stanovené správcem kapitoly státního rozpočtu, rozepisuje pro hospodaření krajského státního zastupitelství a pro hospodaření okresních státních zastupitelství minimálně v rozsahu členění závazných ukazatelů daných zákonem o státním rozpočtu nebo správcem kapitoly státního rozpočtu,
- c) pro účely rozpočtových opatření a vystavování limitů podle rozpočtových pravidel plní vůči okresním státním zastupitelstvím v jeho obvodu funkci správce kapitoly státního rozpočtu,
- d) v souladu s oprávněními stanovenými tímto zákonem dbá na plynulost řízení u krajského státního zastupitelství a okresních státních zastupitelství, dohlíží na řádné plnění povinností státních zástupců a dalších zaměstnanců působících u těchto státních zastupitelství,
- e) vyřizuje stížnosti na chování nebo na průtahy a přezkoumává jejich vyřízení okresními státními zástupci,
- f) dbá o odbornost státních zástupců, asistentů státních zástupců, vyšších úředníků státního zastupitelství a ostatních odborných zaměstnanců působících u krajského státního zastupitelství a okresních státních zastupitelství a vytváří podmínky pro její zvyšování
- g) s přihlédnutím k vyjádření Justiční akademie zajišťuje výběr právních čekatelů a s vybranými uchazeči uzavírá pracovní smlouvu,
- h) řídí a kontroluje čekatelskou praxi v obvodu krajského státního zastupitelství a její výkon,
- i) kontroluje výkon spisové služby u krajského státního zastupitelství a okresních státních zastupitelství,
- j) zajišťuje poskytování informací krajským státním zastupitelstvím podle zvláštního právního předpisu,
- k) usměrňuje a kontroluje výkon správy okresních státních zastupitelství prováděný okresními státními zástupci,
- l) zajišťuje bezpečnost krajského státního zastupitelství a úkoly krizového řízení,
- m) plní další úkoly, stanoví-li tak tento zákon nebo jiné právní předpisy.

(2) Krajsí státní zástupci stanoví po projednání s příslušnými okresními státními zástupci plán rozmístění státních zástupců, jakož i právních čekatelů, asistentů státních zástupců, vyšších úředníků státního zastupitelství a ostatních odborných zaměstnanců u krajských státních zastupitelství i okresních státních zastupitelství v obvodu působnosti krajského státního zastupitelství na základě plánu systemizací.

§ 70

Okresní státní zástupce v souladu s pokyny krajského zástupce vykonává správu okresního státního zastupitelství tím, že

- a) se podílí na zajištění jeho chodu po stránce personální a organizační, zejména navrhuje řádné obsazení okresního státního zastupitelství státními zástupci a ostatními zaměstnanci, vyjadřuje se k plánu rozmístění státních zástupců, jakož i i právních čekatelů,

asistentů státních zástupců, vyšších úředníků státního zastupitelství a ostatních odborných zaměstnanců státního zastupitelství u okresního státního zastupitelství a vyřizuje v rozsahu stanoveném krajským státním zástupcem personální věci státních zástupců a ostatních zaměstnanců okresního státního zastupitelství,

- b) dbá na plynulost řízení u okresního státního zastupitelství a dohlíží na řádné plnění povinností státních zástupců a dalších zaměstnanců působících u tohoto zastupitelství,
- c) se podílí na zabezpečování chodu okresního státního zastupitelství po stránce hospodářské, materiální a finanční,
- d) vyřizuje stížnosti na chování nebo na průtahy,
- e) kontroluje výkon spisové služby u okresního státního zastupitelství,
- f) dohlíží na čekatelskou praxi po dobu jejího výkonu u okresního státního zastupitelství,
- g) zajišťuje poskytování informací okresním státním zastupitelstvím podle jiného zvláštního právního předpisu,
- h) plní další úkoly, stanoví-li tak tento zákon nebo jiné právní předpisy.

§ 71

(1) Zjistí-li příslušný orgán správy státního zastupitelství, že státní zástupce zaviněně porušil povinnosti státního zástupce nebo se dopustil zaviněného chování nebo jednání, jímž narušuje vážnost a důstojnost funkce státního zástupce nebo ohrožuje důvěru v nezávislý, nestranný, odborný a odpovědný postup státního zástupce, podá návrh na zahájení kárného řízení podle jiného právního předpisu; návrh na zahájení řízení podle jiného právního předpisu podá též, je-li státní zástupce podle jeho zjištění učiněných při výkonu správy nezpůsobilý k výkonu funkce.

(2) Podle odstavce 1 obdobně postupuje příslušný orgán správy státního zastupitelství, zjistí-li, že vedoucí státní zástupce nebo vedoucí Úřadu závažným způsobem porušil povinnosti vyplývající z výkonu funkce vedoucího státního zástupce nebo funkce vedoucího Úřadu.

(3) Pro účely postupu podle odstavců 1 nebo 2 je příslušný orgán správy státního zastupitelství oprávněn provádět nezbytné šetření.

§ 72

Postavení zájmových organizací státních zástupců

Orgány správy státního zastupitelství postupují při výkonu své působnosti v součinnosti se zájmovými organizacemi státních zástupců, s nimiž projednávají zejména

- a) návrhy zákonů a ostatních právních předpisů, které se podstatně dotýkají působnosti státního zastupitelství a způsobu jejího výkonu,
- b) zásadní opatření týkající se organizace státního zastupitelství, postavení státních zástupců a výkonu správy státního zastupitelství.

Hlava IX

Poradní sbor

§ 73

Působnost Poradního sboru

(1) Poradní sbor se podílí na zajišťování řádného chodu státního zastupitelství zejména tím, že v případech stanovených tímto zákonem projednává

- a) návrhy na jmenování vedoucích státních zástupců, jejich náměstků a vedoucího Úřadu, návrhy na jmenování státních zástupců, návrhy na přeložení státního zástupce bez jeho souhlasu nebo žádosti, jakož i návrhy na přeložení právního čekatele bez jeho souhlasu,
- b) návrhy pokynů obecné povahy nejvyššího státního zástupce, jimiž se vydává vzorový organizační řád státního zastupitelství, stanoví zásady rozdělení specializací státních zástupců, kritéria hodnocení profesního růstu státních zástupců a vydává vzorový pracovní řád,
- c) plány systemizací a plány rozmístění státních zástupců, právních čekatelů, asistentů státních zástupců, vyšších úředníků státního zastupitelství a ostatních odborných zaměstnanců státního zastupitelství v obvodech krajských státních zastupitelství, a
- d) návrh kariérního řádu státního zastupitelství a etického kodexu státního zástupce.

(2) Jestliže se Poradní sbor nevyjádří k návrhu na projednání do třiceti dnů od jeho postoupení, platí, že byl návrh projednán a stanovisko Poradního sboru je kladné.

(3) Poradní sbor se může vyjadřovat k

- a) otázkám týkajícím se personálního obsazení soustavy státního zastupitelství,
- b) výsledkům posuzování profesního růstu státních zástupců, pokud státní zástupce nesouhlasí s hodnocením a jeho námitkám nebude vyhověno,
- c) obsahové náplni a provádění čekatelské praxe,
- d) obsahové náplni a formám odborného vzdělávání státních zástupců, právních čekatelů, asistentů státních zástupců, vyšších úředníků státního zastupitelství a ostatních odborných zaměstnanců, včetně podávání tematických návrhů pro plán výchovy, a
- e) návrhům právních předpisů týkajících se činnosti státního zastupitelství.

(4) Zvolení zástupci Poradního sboru se účastní v rozsahu stanoveném tímto zákonem výběrových řízení na jmenování státních zástupců. Poradní sbor je svým členem zastoupen ve zkušební komisi pro závěrečné zkoušky.

(5) Vyjádření nebo stanovisko Poradního sboru se může zveřejnit způsobem umožňujícím dálkový přístup; v případech uvedených v odstavci 3 písm. b) pouze se souhlasem státního zástupce, jehož profesní růst byl předmětem hodnocení.

Ustavení Poradního sboru a členství v něm

§ 74

(1) Poradní sbor má jedenáct členů a pět náhradníků volených z řad státních zástupců v rovných, přímých a tajných volbách na dobu šesti let. Členové a pět náhradníků se volí z řad státních zástupců Nejvyššího státního zastupitelství, krajských státních zastupitelství a okresních státních zastupitelství.

(2) Členství v Poradním sboru je neslučitelné s funkcí vedoucího státního zástupce a náměstka vedoucího státního zástupce, včetně vedoucího Úřadu.

(3) Týž státní zástupce nemůže být zvolen členem Poradního sboru ve dvou po sobě následujících funkčních obdobích.

(4) Výkon funkce člena Poradního sboru se považuje za překážku v práci z důvodu jiného úkonu v obecném zájmu. Členům Poradního sboru náleží náhrada nutných výdajů spojených s výkonem členství za podmínek a ve výši stanovené jiným právním předpisem.

(5) Členství v Poradním sboru zaniká dnem jmenování do funkce vedoucího státního zástupce, náměstka vedoucího státního zástupce nebo vedoucího Úřadu, dnem zániku funkce státního zástupce nebo dnem dočasného zproštění výkonu funkce státního zástupce.

(6) Státní zástupce se může svého členství v Poradním sboru vzdát; v takovém případě jeho členství zaniká dnem, kdy bylo oznámení státního zástupce o tom, že se členství vzdává, doručeno Poradnímu sboru.

§ 75

(1) Právo volit členy Poradního sboru má každý státní zástupce. Volby členů a náhradníků Poradního sboru zajišťuje Nejvyšší státní zastupitelství v součinnosti s příslušnými vedoucími státními zástupci nejpozději tři měsíce před skončením funkčního období Poradního sboru.

(2) Činnost Poradního sboru zajišťuje Nejvyšší státní zastupitelství.

(3) Způsob voleb Poradního sboru, pravidla nastupování náhradníků a jednání Poradního sboru upraví volební a jednací řád, který vydá ministerstvo vyhláškou.

Hlava X

Státní zástupci

§ 76

Přijímání státních zástupců

(1) Státní zástupci jsou do funkcí vybíráni na základě výsledků výběrového řízení. Výběrové řízení vyhlašuje po projednání s ministerstvem nejvyšší státní zástupce na návrh příslušného vedoucího státního zástupce.

(2) Výběrová řízení podle odstavce 1 provádějí k tomu účelu ustavené výběrové komise na základě jednotných a předem stanovených kritérií.

(3) Tři členy výběrové komise jmenuje vedoucí státní zástupce, který navrhl konání výběrového řízení na funkci státního zástupce. Je-li jím krajský státní zástupce, nejméně jeden člen zastupuje okresní státní zastupitelství, k němuž má být státní zástupce přidělen; to neplatí, má-li být výjimečně přidělen ke krajskému státnímu zastupitelství. Po jednom členovi výběrové komise jmenuje ministr spravedlnosti a nejvyšší státní zástupce. Dva členy výběrové komise volí většinou hlasů všech svých členů Poradní sbor, a to popřípadě i pro více výběrových řízení konaných v rámci kalendářního roku.

(4) Nedojde-li v řádně vyhlášeném výběrovém řízení k výběru žádného vhodného uchazeče pro jmenování do funkce státního zástupce anebo nepřihlásí-li se do výběrového řízení žádný uchazeč, výběrové řízení se vyhlásí znovu. Jestliže ani v tomto opakovaném výběrovém řízení není vybrán vhodný uchazeč anebo se žádný uchazeč nepřihlásí, státního zástupce jmenuje ministr spravedlnosti na základě návrhu nejvyššího státního zástupce. Takový návrh však musí být podán nejpozději do tří měsíců od opakovaného výběrového řízení.

(5) Ministerstvo stanoví vyhláškou postup při výběrovém řízení na funkci státních zástupců.

§ 77

Předpoklady vzniku funkce státního zástupce

(1) Státním zástupcem může být jmenován státní občan České republiky, který je svéprávný, bezúhonný, ke dni jmenování dosáhl věku nejméně 25 let, získal vysokoškolské vzdělání studiem magisterského studijního programu v oblasti práva na vysoké škole v České republice, úspěšně složil závěrečnou zkoušku, jeho morální vlastnosti dávají záruku, že bude funkci řádně zastávat, a souhlasí se svým jmenováním do funkce státního zástupce a s přidělením k určitému státnímu zastupitelství.

(2) Podmínku bezúhonnosti nesplňuje ten, kdo byl pravomocně odsouzen za trestný čin, jestliže se na něj podle zvláštního právního předpisu nebo rozhodnutí prezidenta republiky nehledí, jako by nebyl odsouzen.

(3) Další předpoklady pro ustanovení státním zástupcem stanoví jiný právní předpis³⁾.

§ 78

Jmenování státního zástupce, složení slibu

(1) Funkce státního zástupce vzniká jmenováním.

(2) Státního zástupce jmenuje po provedeném výběrovém řízení na návrh nejvyššího státního zástupce po projednání s Poradním sborem ministr spravedlnosti na dobu časově neomezenou.

(3) Státní zástupce skládá do rukou ministra spravedlnosti tento slib: „Slibuji na svou čest a svědomí, že budu při ochraně veřejného zájmu postupovat vždy v souladu s Ústavou a zákony České republiky, jakož i mezinárodními smlouvami, jimiž je Česká republika vázána, budu respektovat lidská práva, základní svobody a lidskou důstojnost a zachovávat mlčenlivost o věcech, které se dozvím v souvislosti s výkonem funkce státního zástupce, a to i po skončení výkonu této funkce. Při výkonu funkce státního zástupce i v soukromém životě budu chránit důstojnost svého povolání.“.

(4) Odepření slibu nebo složení slibu s výhradou má za následek, že funkce státního zástupce nevznikne.

§ 79

Přidělení k výkonu funkce k určitému státnímu zastupitelství

(1) Státního zástupce přidělí k výkonu funkce k určitému státnímu zastupitelství ministr spravedlnosti na základě jeho předchozího souhlasu. Dodatečné odvolání tohoto souhlasu má za následek zánik funkce, nelze-li státního zástupce s jeho souhlasem přidělit k jinému státnímu zastupitelství.

(2) Státního zástupce ministr spravedlnosti zpravidla přidělí k výkonu funkce u okresního státního zastupitelství; jestliže vykonával právní praxi v trvání zpravidla nejméně pěti let, lze ho výjimečně přidělit ke krajskému státnímu zastupitelství, a jestliže vykonával právní praxi v trvání zpravidla nejméně osmi let, lze ho výjimečně přidělit k Nejvyššímu státnímu zastupitelství.

3) Zákon č. 451/1991 Sb., kterým se stanoví některé další předpoklady pro výkon některých funkcí ve státních orgánech a organizacích České a Slovenské Federativní Republiky, České republiky a Slovenské republiky, ve znění pozdějších předpisů

§ 80

Dočasné přidělení

(1) Státní zástupce může být v zájmu řádného zajištění úkolů státního zastupitelství se svým souhlasem dočasně přidělen k výkonu funkce státního zástupce k jinému státnímu zastupitelství, popřípadě v zájmu využití jeho zkušeností může být dočasně přidělen k ministerstvu nebo k Justiční akademii. Státní zástupce může být takto přidělen nejdéle na dobu 4 let, nejde-li o případ uvedený v odstavci 2 nebo 3; tato doba může být prodlužována, a to i opakovaně.

(2) Státní zástupce může být dočasně přidělen k Úřadu pro potírání korupce za podmínky uvedených v § 42.

(3) Státní zástupce může být dále se svým souhlasem dočasně přidělen k jinému orgánu nebo organizaci nebo k jinému orgánu nebo organizaci se sídlem mimo území České republiky nebo k mírové nebo záchranné operaci nebo humanitární pomoci mimo území České republiky.

(4) O dočasném přidělení k jinému státnímu zastupitelství rozhoduje po projednání s Poradním sborem vedoucí státní zástupce státního zastupitelství, které je ve vztahu k oběma příslušným státním zastupitelstvím nejbližší vyšší. V případě dočasného přidělení k Nejvyššímu státnímu zastupitelství včetně dočasného přidělení k Úřadu pro potírání korupce rozhoduje nejvyšší státní zástupce, a to po projednání s Poradním sborem. V ostatních případech rozhoduje o dočasném přidělení ministr spravedlnosti po projednání s nejvyšším státním zástupcem; v případě dočasného přidělení k Eurojustu tak ministr spravedlnosti činí na návrh nejvyššího státního zástupce a v případě dočasného přidělení k jinému orgánu nebo organizaci tak činí s jejich souhlasem nebo na základě jejich žádosti.

(5) Součástí rozhodnutí o dočasném přidělení je i určení doby dočasného přidělení, kterou nelze bez souhlasu státního zástupce prodlužovat.

(6) Souhlas s dočasným přidělením může státní zástupce kdykoli odvolat, dočasné přidělení pak končí posledním dnem měsíce následujícího po dni odvolání souhlasu, nedohodne-li se státní zástupce s orgánem, který o dočasném přidělení rozhodl, jinak.

(7) Orgán, který rozhodl o dočasném přidělení, může takové přidělení po projednání s dočasně přiděleným státním zástupcem zrušit. Státní zástupce se může dohodnout s orgánem, který rozhodl o dočasném přidělení, na ukončení dočasného přidělení dříve, než uplyne doba jeho trvání.

(8) Proti rozhodnutí o dočasném přidělení nebo jeho ukončení není žádný opravný prostředek přípustný.

§ 81

Nároky státního zástupce při dočasném přidělení

(1) Státní zástupce dočasně přidělený k jinému státnímu zastupitelství má po dobu přidělení právo na

- a) zajištění přiměřeného ubytování na náklady státu v sídle státního zastupitelství, ke kterému byl dočasně přidělen, nelze-li po něm oprávněně požadovat, aby denně konal k výkonu funkce u tohoto státního zastupitelství cestu z místa svého bydliště,
- b) náhradu za používání jiného než služebního silničního motorového vozidla k cestě z místa svého bydliště ke státnímu zastupitelství, k němuž byl dočasně přidělen, a zpět,

bylo-li to dohodnuto; výše této náhrady se řídí právními předpisy upravujícími náhrady za používání silničních motorových vozidel při pracovních cestách konaných zaměstnanci v pracovním poměru,

- c) náhradu prokázaných jízdních výdajů vynaložených na cestu z místa svého bydliště ke státnímu zastupitelství, k němuž byl dočasně přidělen, a zpět, nemá-li za vykonanou cestu právo na náhradu podle písmena b).

(2) Ustanovení odstavce 1 platí obdobně, byl-li státní zástupce dočasně přidělen k ministerstvu, k Justiční akademii nebo k jinému orgánu anebo organizaci v České republice.

(3) Státní zástupce dočasně přidělený k jinému orgánu nebo organizaci se sídlem mimo území České republiky nebo k mírové nebo záchranné operaci nebo humanitární pomoci mimo území České republiky má nárok na náhrady nákladů poskytované při výkonu funkce v zahraničí, pokud tyto náklady nehradí orgán nebo organizace, k nimž byl dočasně přidělen.

§ 82

Přeložení státního zástupce

(1) Ministr spravedlnosti může státního zástupce přeložit s jeho souhlasem nebo na jeho žádost k jinému státnímu zastupitelství téhož nebo vyššího stupně; nestanoví-li tento zákon jinak, ke státnímu zastupitelství nižšího stupně může ministr spravedlnosti přeložit státního zástupce jen na jeho žádost. Žádost o přeložení podává státní zástupce prostřednictvím nejvyššího státního zástupce, který k žádosti připojí své stanovisko. Státní zástupce může až do dne rozhodnutí ministra spravedlnosti o změně svého přidělení žádost vzít zpět.

(2) Ke krajskému státnímu zastupitelství lze přeložit státního zástupce, který má právní praxi zpravidla nejméně pět let, a k Nejvyššímu státnímu zastupitelství státního zástupce, který má právní praxi zpravidla nejméně osm let, a to za splnění podmínky, že svými odbornými znalostmi a zkušenostmi dává záruky řádného výkonu této funkce.

(3) Nelze-li řádný výkon působnosti státního zastupitelství zajistit postupem podle odstavců 1 a 2, může ministr spravedlnosti po vyjádření vedoucího státního zastupitelství státního zastupitelství, k němuž je státní zástupce přidělen, přeložit státního zástupce i bez jeho souhlasu nebo žádosti k jinému státnímu zastupitelství, dojde-li zákonem ke změně v organizaci státního zastupitelství nebo změně obvodů státních zastupitelství, nebo pokud výjimečně a z naléhavých důvodů není možno jinak zajistit výkon působnosti určitého státního zastupitelství.

(4) Státního zástupce lze v případě, kdy má jít o přeložení bez jeho souhlasu nebo žádosti, přeložit pouze

- a) k jinému státnímu zastupitelství téhož stupně v rámci obvodu státního zastupitelství o jeden stupeň vyššího, anebo
- b) ke státnímu zastupitelství o jeden stupeň nižšímu v rámci obvodu státního zastupitelství, k němuž je státní zástupce přidělen k výkonu funkce.

(5) Státního zástupce lze přeložit bez jeho souhlasu nebo žádosti nejpozději do 6 měsíců od účinnosti zákona, který zakládá důvod pro toto rozhodnutí; z téhož důvodu nelze státního zástupce přeložit opakovaně. Z důvodu potřeby zajistit výkon působnosti určitého státního zastupitelství, které výjimečně a z naléhavých důvodů není možno zajistit jinak, lze přeložit pouze státního zástupce, který nevykonává funkci státního zástupce déle než 3 roky, a to jen jednou a nejvýše na dobu tří let. Při přeložení státního zástupce bez jeho souhlasu nebo žádosti se přihlédne také k jeho osobním a rodinným poměrům.

(6) Státnímu zástupci, který byl přeložen k výkonu funkce k jinému státnímu zastupitelství, zůstává zachován plat, který by mu jinak podle jiného právního předpisu příslušel, pokud mu přeložením nevznikne nárok na plat vyšší.

(7) Přeložení státního zástupce k jinému státnímu zastupitelství bez jeho souhlasu nebo žádosti se vždy projedná s Poradním sborem.

(8) Proti rozhodnutí ministra spravedlnosti o přeložení státního zástupce bez jeho souhlasu nebo žádosti lze podat rozklad; proti rozhodnutí o rozkladu je možno podat podle jiného právního předpisu žalobu k správnímu soudu.

§ 83

Pracovní poměr státního zástupce

(1) Pracovní poměr státního zástupce vzniká dnem, který je stanoven k nástupu výkonu této funkce. Nestanoví-li tento zákon jinak, vykonává práva a povinnosti vyplývající z pracovního poměru státního zastupitelství, k němuž je státní zástupce přidělen k výkonu funkce.

(2) K zajištění plnění úkolů, k nimž je státní zastupitelství podle zákona příslušné, jestliže jejich provedení nesnese odkladu, může vedoucí státního zástupce nařídít státnímu zástupci pracovní pohotovost na pracovišti, v místě jeho bydliště nebo na jiném vhodném místě. Pracovní pohotovost na pracovišti může být státnímu zástupci nařízena v rozsahu nejvýše 400 hodin ročně. Při nařizování pracovní pohotovosti vedoucí státního zástupce dbá na rovnoměrné zatížení všech státních zástupců.

(3) Pracovní poměr státního zástupce končí dnem zániku funkce státního zástupce.

§ 84

Profesní růst státních zástupců

(1) Sledování profesního růstu státních zástupců se zajišťuje prostřednictvím

- a) pravidelného hodnocení státních zástupců,
- b) hodnocení pro účely přeložení nebo dočasného přidělení k vyššímu státnímu zastupitelství nebo pro účely výkonu funkce vedoucího státního zástupce nebo náměstka vedoucího státního zástupce, nebo
- c) hodnocení pro účely probíhajícího kárného řízení, řízení o způsobilosti státního zástupce vykonávat svou funkci nebo trestního řízení.

(2) Pravidelné hodnocení státních zástupců se provádí jednou za 3 roky; u státních zástupců s dobou výkonu funkce státního zástupce v trvání do 5 let se pravidelné hodnocení provádí každoročně. Pravidelné hodnocení provádí vedoucí státního zástupce nebo jím pověřený státní zástupce (dále jen „hodnotitel“) státního zastupitelství, na kterém je hodnocený státní zástupce činný.

(3) Kritéria hodnocení, jakož i postup při jeho provádění, stanoví pokyn obecné povahy nejvyššího státního zástupce.

(4) Státní zástupce má právo podat proti výsledku hodnocení námitky, a to nejpozději do 15 dnů od seznámení s výsledkem hodnocení. Pokud ten, kdo hodnocení provedl, těmto námitkám nevyhoví, rozhodne o námitkách jeho nejbližší nadřízený státní zástupce, a to po vyjádření Poradního sboru.

§ 85

Kariérní řád

(1) Kariérní řád upravuje zásady kariérního postupu státního zástupce na funkci vedoucího státního zástupce, náměstka vedoucího státního zástupce nebo jinou řídicí funkci nebo na přeložení k vyššímu státnímu zastupitelství.

(2) Kariérní řád vydá nejvyšší státní zástupce po projednání s Poradním sborem.

§ 86

Zánik funkce státního zástupce

(1) Funkce státního zástupce zaniká dnem,

- a) ve kterém po svém jmenování státní zástupce dodatečně odvolal souhlas s prvním přidělením, pokud ho nelze s jeho souhlasem přidělit k jinému státnímu zastupitelství,
- b) k němuž státní zástupce pozbyl státní občanství České republiky,
- c) k němuž byl státní zástupce jmenován soudcem nebo zvolen přísedícím, nejde-li o zvolení přísedícím kárného soudu, dnem, k němuž byl státní zástupce zvolen poslancem nebo senátorem Parlamentu České republiky nebo členem zastupitelstva územního samosprávného celku,
- d) k němuž státnímu zástupci vznikla funkce ve veřejné správě,
- e) kdy státní zástupce zemřel nebo dnem, kdy nabylo právní moci rozhodnutí o jeho prohlášení za mrtvého.

(2) Funkce státního zástupce dále zaniká dnem právní moci rozhodnutí,

- a) kterým byl státní zástupce omezen ve svéprávnosti,
- b) kterým byl státní zástupce odsouzen pro trestný čin spáchaný úmyslně nebo odsouzen k nepodmíněnému trestu odnětí svobody pro trestný čin spáchaný z nedbalosti,
- c) kterým bylo zjištěno, že státní zástupce je z důvodů uvedených v zákoně nezpůsobilý k výkonu funkce státního zástupce,
- d) kterým bylo uloženo kárné opatření odvolání z funkce státního zástupce.

(3) Funkce státního zástupce dále zaniká dnem 31. prosince kalendářního roku, v němž státní zástupce dosáhne věku 70 let.

(4) Státní zástupce se může vzdát funkce písemným oznámením ministru spravedlnosti; funkce státního zástupce zaniká uplynutím tří kalendářních měsíců následujících po měsíci, v němž oznámení státního zástupce o tom, že se funkce státního zástupce vzdává, bylo ministru spravedlnosti doručeno, nedohodnou-li se státní zástupce a ministr spravedlnosti jinak.

§ 87

Dočasné zproštění výkonu funkce

(1) Ministr spravedlnosti dočasně zproští výkonu funkce státního zástupce, byl-li jmenován soudcem Ústavního soudu, veřejným žalobcem, asistentem veřejného žalobce nebo vykonává jinou obdobnou funkci u mezinárodního soudu, a to na dobu výkonu této funkce.

(2) Ministr spravedlnosti může dočasně zprostit funkce státního zástupce na základě jeho žádosti, jestliže začne vykonávat práci v Evropské unii nebo mezinárodní organizaci, jíž je Česká republika členem.

(3) K dočasnému zproštění výkonu funkce podle odstavců 1 a 2 dojde dnem, v němž bylo státnímu zástupci doručeno rozhodnutí o dočasném zproštění, není-li v rozhodnutí uveden den pozdější.

(4) Po dobu dočasného zproštění výkonu funkce podle odstavců 1 a 2 nemá státní zástupce nárok na dosavadní plat podle jiného právního předpisu.

§ 88

Nezpůsobilost k výkonu funkce státního zástupce

Státní zástupce není způsobilý k výkonu funkce státního zástupce, jestliže

- a) mu nepříznivý zdravotní stav dlouhodobě nedovoluje vykonávat funkci státního zástupce,
- b) byl pravomocně odsouzen za trestný čin a takové odsouzení nevedlo k zániku funkce státního zástupce, jestliže čin, za který byl odsouzen, svou povahou zpochybňuje důvěryhodnost jeho dalšího setrvání ve funkci státního zástupce.

Hlava XI

Kárná odpovědnost

Odpovědnost za kárné provinění

§ 89

Státní zástupce, vedoucí státního zástupce a vedoucí Úřadu je odpovědný za kárné provinění.

§ 90

(1) Kárného provinění se státní zástupce dopustí zaviněným porušením povinnosti státního zástupce, zaviněným chováním nebo jednáním, jímž státní zástupce narušuje vážnost nebo důstojnost funkce státního zástupce nebo státního zastupitelství nebo ohrožuje důvěru v nezávislý, nestranný, odborný nebo spravedlivý postup státního zástupce nebo státního zastupitelství.

(2) Kárného provinění se dopustí vedoucí státního zástupce nebo vedoucí Úřadu tehdy, pokud závažným způsobem poruší povinnosti vyplývající z výkonu funkce vedoucího státního zástupce nebo vedoucího Úřadu.

§ 91

Odpovědnost za kárné provinění zaniká, nebyl-li do 3 let od jeho spáchání podán návrh na zahájení kárného řízení.

§ 92

Kárné opatření

(1) Za kárné provinění lze státnímu zástupci, vedoucímu státnímu zástupci nebo vedoucímu Úřadu uložit podle závažnosti kárného provinění některé z těchto kárných opatření:

- a) důtku,

- b) snížení platu až o 30 % na dobu nejdéle 1 roku a při opětovném kárném provinění, jehož se státní zástupce, vedoucí státní zástupce nebo vedoucí Úřadu dopustil v době před zaházením kárného postihu, na dobu nejdéle 2 let,
- c) odvolání z funkce vedoucího státního zástupce nebo vedoucího Úřadu,
- d) odvolání z funkce státního zástupce.

(2) Kárné opatření odvolání z funkce vedoucího státního zástupce nebo vedoucího Úřadu lze uložit též za kárné provinění podle § 90 odst. 1, a to i vedle jiných kárných opatření.

(3) Od uložení kárného opatření lze upustit, pokud projednání kárného provinění státního zástupce, vedoucího státního zástupce nebo vedoucího Úřadu je postačující.

(4) Kárné opatření snížení platu podle odstavce 1 písm. b) se vůči kárně postiženému státnímu zástupci, vedoucímu státnímu zástupci nebo vedoucímu Úřadu uplatní od prvního dne měsíce následujícího po dni právní moci rozhodnutí o uložení kárného opatření.

§ 93

Upozornění státního zástupce na možnost podání návrhu na zahájení kárného řízení

(1) V případě méně závažného zaviněného porušení povinností státního zástupce může vedoucí státní zástupce, vedoucí státní zástupce nejbližší vyššího státního zástupce nebo nejvyšší státní zástupce nejpozději před uplynutím lhůty uvedené v § 91 upozornit písemně státního zástupce, vedoucího státního zástupce nebo vedoucího Úřadu na možnost podání návrhu na zahájení kárného řízení při opětovném porušení povinností státního zástupce způsobem zakládajícím kárné provinění; oprávnění upozornit nejvyššího státního zástupce na možnost podání návrhu na zahájení kárného řízení má ministr spravedlnosti.

(2) Státní zástupce, jehož vedoucí státní zástupce upozornil na možnost podání návrhu na zahájení kárného řízení při opětovném porušení povinností státního zástupce, může požádat nejpozději do 15 dnů nejbližší vyšší státní zastupitelství o přezkoumání postupu vedoucího státního zástupce; jeho stanovisko ve věci je konečné. Vedoucí státní zástupce může obdobně požádat o přezkoumání postupu vedoucího státního zástupce nejbližší vyššího státního zastupitelství.

(3) Upozornění podle odstavce 1 se založí do osobního spisu státního zástupce, vedoucího státního zástupce nebo vedoucího Úřadu; lze je vzít v úvahu i při sledování jeho profesního růstu.

(4) Upozornění podle odstavce 1 se vyjme z osobního spisu, uplynula-li doba tři let od jeho založení a státní zástupce, vedoucí státní zástupce nebo vedoucí Úřadu nebyl v této době znovu upozorněn na možnost podání návrhu na zahájení kárného řízení při opětovném porušení povinností státního zástupce nebo nebyl uznán pravomocně vinným kárným proviněním. K upozornění se pak nepřihlíží.

§ 94

Kárné řízení a řízení o způsobilosti zastávat funkci

- (1) Kárné řízení upravuje jiný právní předpis.
- (2) Podle jiného právního předpisu upravujícího kárné řízení se postupuje také v případě, že
 - a) státnímu zástupci nepříznivý zdravotní stav dlouhodobě nedovoluje vykonávat jeho funkci,

- b) státní zástupce byl pravomocně odsouzen za trestný čin a takové odsouzení nevedlo k zániku funkce, jestliže čin, za který byl státní zástupce odsouzen, svou povahou zpochybňuje důvěryhodnost jeho dalšího setrvání ve funkci státního zástupce.

(3) Vedoucí státní zástupce může pro účely podání návrhu na zahájení kárného řízení nebo na zahájení řízení o způsobilosti vykonávat funkci státního zástupce provádět nezbytné šetření. Při tom postupuje podle ustanovení tohoto zákona o prostředcích zajišťujících činnost státního zastupitelství.

§ 95

Dočasné zproštění výkonu funkce státního zástupce z důvodu konání kárného nebo trestního řízení

(1) Ministr spravedlnosti dočasně zproští výkonu funkce státního zástupce, proti kterému bylo zahájeno trestní stíhání pro úmyslný trestný čin, a to do pravomocného skončení trestního stíhání.

(2) Podává-li ministr spravedlnosti návrh na zahájení kárného řízení nebo návrh na zahájení řízení o nezpůsobilosti státního zástupce vykonávat funkci nebo navrhne-li to současně s návrhem na zahájení kárného řízení nebo návrhem na zahájení řízení o nezpůsobilosti státního zástupce vykonávat funkci osoba oprávněná podat takový návrh, může ministr spravedlnosti dočasně zprostit výkonu funkce státního zástupce

- a) je-li kárně stíhán pro takové kárné provinění, pro které je možno uložit kárné opatření odvolání z funkce státního zástupce, a návrh na uložení takového kárného opatření uvede návrhováte v návrhu, a to na dobu do pravomocného skončení kárného řízení, nebo
- b) bylo-li zahájeno řízení o jeho nezpůsobilosti vykonávat funkci státního zástupce, a to na dobu do pravomocného skončení tohoto řízení.

(3) K dočasnému zproštění výkonu funkce státního zástupce dojde dnem, v němž bylo státnímu zástupci doručeno rozhodnutí o dočasném zproštění, není-li v rozhodnutí uveden den pozdější.

(4) Proti rozhodnutí o dočasném zproštění výkonu funkce z důvodu, že státní zástupce je kárně stíhán pro takové kárné provinění, pro něž je možno uložit kárné opatření odvolání z funkce státního zástupce, může státní zástupce do 5 pracovních dnů od jeho doručení podat námitky k soudu příslušnému podle jiného právního předpisu ke kárnému řízení; podání námitek nemá odkladný účinek.

Hlava XII

Právní čekatelé, asistenti státních zástupců, vyšší úředníci státního zastupitelství

§ 96

Právní čekatelé

(1) Do pracovního poměru právního čekatele může být přijat a čekatelskou praxi může vykonávat ten, kdo splňuje předpoklady pro jmenování státním zástupcem, s výjimkou věku, závěrečné zkoušky a souhlasu s přidělením. Nestanoví-li tento zákon jinak, řídí se pracovní poměr právního čekatele ustanoveními zákoníku práce.

(2) Odbornou přípravou právních čekatelů na výkon funkce státního zástupce je čekatelská praxe. Doba čekatelské praxe činí 36 měsíců, do této doby se započítává doba dovolené na zotavenou čerpané v době výkonu čekatelské praxe. Nevykonává-li právní

čekatel čekatelskou praxi z důvodu překážek v práci na jeho straně nebo jiné omluvené nepřítomnosti v práci, započítají se mu tyto doby do doby čekatelské praxe nejvýše v rozsahu 70 pracovních dnů v každém roce jejího trvání.

(3) Do doby čekatelské praxe se započte doba výkonu funkce soudce, asistenta státního zástupce a justičního čekatele, soudce Ústavního soudu, asistenta soudce Ústavního soudu nebo asistenta soudce, asistenta Veřejného ochránce práv, praxe advokáta a advokátního koncipienta. Ministerstvo může na žádost právního čekatele započítat do doby čekatelské praxe dobu jiné právnícké činnosti, jestliže právní čekatel získal za jejího trvání zkušenosti potřebné pro výkon funkce státního zástupce; takto započtená doba nesmí přesahovat 24 měsíců.

(4) Čekatelská praxe se vykonává v pracovním poměru založeném pracovní smlouvou. Za stát pracovní smlouvu s právním čekatelem uzavírá a v pracovněprávních vztazích za stát s právním čekatelem jedná příslušné krajské státní zastupitelství.

(5) Pracovní poměr s právním čekatelem se sjednává na dobu určitou v trvání 40 měsíců. Nedosáhne-li doba čekatelské praxe v době trvání tohoto pracovního poměru délky 36 měsíců, lze s právním čekatelem sjednat prodloužení jeho pracovního poměru o dobu potřebnou k dosažení této délky čekatelské praxe, nejdéle však o 20 měsíců. Pracovní poměr se právnímu čekateli s jeho souhlasem vždy prodlouží o potřebnou dobu, jestliže nedosáhl doba čekatelské praxe v trvání 36 měsíců pro nepřítomnost v práci v důsledku plnění branné povinnosti nebo z důvodu těhotenství nebo péče o nezletilé dítě.

(6) Právní čekatel skládá při nástupu do práce do rukou krajského státního zástupce tento slib: „Slibuji, že se budu řídit právním řádem České republiky, svědomitě se připravovat na výkon funkce státního zástupce a že si osvojím zásady etiky výkonu funkce státního zástupce.“.

(7) Právní čekatel je oprávněn provádět jednoduché úkony státního zástupce nebo administrativní činnost pod vedením státního zástupce nebo jiného odborného zaměstnance státního zastupitelství. V trestním řízení, při výkonu působnosti státního zastupitelství týkající se dozoru nad dodržováním právních předpisů v místech omezení osobní svobody, jakož i v jiném než trestním řízení, může státní zástupce pověřit právního čekatele, aby jej zastupoval při jednotlivém úkonu tohoto řízení; v řízení před soudem se může dát zastoupit právním čekatelem pouze před okresním soudem. V době následující po složení závěrečné zkoušky právní čekatel může zastupovat i v řízení před krajským soudem jako soudem odvolacím. Při tom přihlíží k délce doby praxe právního čekatele a k dosud získaným zkušenostem i dosahovaným výsledkům.

(8) Právní čekatel je povinen zachovávat mlčenlivost o věcech, o kterých se dozvěděl při výkonu své činnosti, a to i po skončení pracovního poměru právního čekatele; povinnosti mlčenlivosti může právního čekatele zprostit ze závažných důvodů nejvyšší státní zástupce.

§ 97

Závěrečná zkouška

(1) Po ukončení čekatelské praxe je právní čekatel povinen se podrobit závěrečné zkoušce, jejímž účelem je ověřit, zda má potřebné vědomosti a je náležitě odborně připraven k zastávání funkce státního zástupce.

(2) Závěrečná zkouška se skládá před zkušební komisí jmenovanou ministrem spravedlnosti. Zkušební komise má 5 členů a skládá se ze státních zástupců, soudců, zaměstnanců působících na ministerstvu a dalších odborníků právní teorie a praxe.

(3) Závěrečná zkouška se skládá z písemné a ústní části. Je zaměřena především na odvětví práva, která státní zastupitelství aplikuje při výkonu své působnosti, a na právní předpisy, které se vztahují k organizaci státního zastupitelství, soudů a k postavení a povinnostem státních zástupců.

(4) Ministerstvo umožní právnímu čekateli na jeho žádost podanou prostřednictvím příslušného krajského státního zastupitelství do konce předposledního měsíce trvání jeho pracovního poměru vykonat závěrečnou zkoušku; den konání zkoušky určí po ukončení čekatelské praxe, nejpozději jeden týden před skončením pracovního poměru. Brání-li právnímu čekateli ve vykonání závěrečné zkoušky důležitá překážka, určí ministerstvo jiný den konání zkoušky do jednoho měsíce ode dne, kdy se dozvědělo, že překážka odpadla; pracovní poměr právního čekatele se v tomto případě s jeho souhlasem prodlužuje tak, aby skončil uplynutím týdne po dni, který byl stanoven k vykonání závěrečné zkoušky, nejdéle o 6 měsíců.

(5) Požádá-li právní čekatel, který neuspěl při závěrečné zkoušce, před skončením pracovního poměru o její opakování, umožní mu ministerstvo závěrečnou zkoušku opakovat do 6 měsíců od podání žádosti; závěrečnou zkoušku lze opakovat pouze jednou. Pracovní poměr právního čekatele se v takovém případě s jeho souhlasem prodlužuje do dne, který byl určen k vykonání opakované závěrečné zkoušky.

(6) Pracovní poměr právního čekatele, který složil závěrečnou zkoušku, lze s jeho souhlasem změnit na pracovní poměr na dobu neurčitou. V případě, že se právní čekatel stal státním zástupcem, pracovní poměr končí dnem, který předchází dni, který byl stanoven jako den k nástupu výkonu této funkce.

(7) Po složení závěrečné zkoušky lze právního čekatele přeložit v rámci obvodu krajského státního zastupitelství i bez jeho souhlasu, vyžadují-li to nezbytně potřeby výkonu působnosti určitého státního zastupitelství a přeložení bylo s právním čekatelem projednáno; opakované přeložení právního čekatele bez jeho souhlasu je vyloučeno. Přeložení právního čekatele bez jeho souhlasu se vždy projedná s Poradním sborem. Mimo obvod krajského státního zastupitelství lze právního čekatele přeložit jen s jeho souhlasem. Právnímu čekateli po dobu přeložení náleží náhrady podle jiného právního předpisu.

(8) Za závěrečnou zkoušku se považuje též odborná justiční zkouška a advokátní zkouška.

(9) O uznání jiných zkoušek za závěrečnou zkoušku podle tohoto zákona rozhoduje ministr spravedlnosti.

§ 98

Asistenti státních zástupců

(1) Nejvyššímu státnímu zástupci, jeho náměstkovi a řediteli odboru Nejvyššího státního zastupitelství, který je státním zástupcem, je jmenován nejméně jeden asistent. Asistent může být jmenován též jinému státnímu zástupci.

(2) Asistenta státního zástupce jmenuje a odvolává vedoucí státní zástupce příslušného státního zastupitelství po projednání se státním zástupcem, o jehož asistenta se jedná. Funkce asistenta se považuje za zaniklou, zanikne-li funkce příslušného státního zástupce, nedohodne-li se zaměstnavatel a asistent jinak.

(3) Asistentem může být jmenován bezúhonný občan, který má vysokoškolské vzdělání v magisterském studijním programu v oblasti práva. Podmínku bezúhonnosti nesplňuje ten,

kdo byl pravomocně odsouzen za trestný čin, jestliže se na něj podle zvláštního právního předpisu nebo rozhodnutí prezidenta republiky nehledí, jako by nebyl odsouzen.

(4) Asistent je povinen zachovávat mlčenlivost o věcech, o kterých se dozvěděl v souvislosti s výkonem své funkce, a to i po zániku funkce. Této povinnosti jej může zprostit nejvyšší státní zástupce.

(5) Asistent vykonává působnost právního čekatele, s výjimkou zastupování státního zástupce před soudem v trestním řízení, jakož i v jiném než trestním řízení. Vykonává i další jednotlivé úkony státního zástupce z pověření státního zástupce.

(6) Pracovní poměr asistenta vzniká jmenováním a řídí se zákoníkem práce, nestanoví-li tento zákon jinak.

§ 99

Vyšší úředníci státního zastupitelství

Vyšší úředník státního zastupitelství je oprávněn provádět v rozsahu vyplývajícím z jiného právního předpisu úkony, které jsou mu svěřeny v trestním řízení, při výkonu působnosti státního zastupitelství týkající se dozoru nad dodržováním právních předpisů v místech omezení osobní svobody, dále v jiném než trestním řízení, a podílet se na dalších činnostech státního zastupitelství.

Hlava XIII

Odborné vzdělávání státních zástupců, právních čekatelů, vyšších úředníků státního zastupitelství a ostatních odborných zaměstnanců státního zastupitelství

§ 100

(1) Odborné vzdělávání státních zástupců, právních čekatelů, asistentů státních zástupců, vyšších úředníků státního zastupitelství a ve vymezeném rozsahu i ostatních zaměstnanců státního zastupitelství zajišťuje zejména Justiční akademie.

(2) Nejvyšší státní zastupitelství se podílí na koordinaci vzdělávání státních zástupců, právních čekatelů, asistentů státních zástupců, vyšších úředníků státního zastupitelství i ostatních odborných zaměstnanců státního zastupitelství, pokud nejde o vzdělávání zajišťované samostatně krajskými státními zástupci, popřípadě okresními státními zástupci.

(3) Na vzdělávání se v rozsahu stanoveném tímto zákonem podílí Poradní sbor.

Hlava XIV

Společná, přechodná a závěrečná ustanovení

§ 101

(1) Do budovy státního zastupitelství je zakázáno vstupovat se zbraní nebo s jinými předměty, které jsou způsobilé ohrozit život, zdraví nebo pořádek. Tento zákaz se nevztahuje na státní zástupce a příslušníky ozbrojených sil a bezpečnostních sborů, jestliže vstupují do budovy státního zastupitelství v souvislosti s plněním služebních povinností.

(2) Každý je povinen podrobit se osobní prohlídce a prohlídce všech věcí, které má u sebe, za účelem zjištění, zda neporušuje zákaz uvedený v odstavci 1. Tato povinnost se nevztahuje na soudce, advokáty a na policejní orgány a osoby v nich služebně činné, nestanoví-li vedoucí státní zástupce jinak.

(3) Odstavce 1 a 2 se rovněž nevztahují na osoby, o nichž to stanoví v jednotlivých případech vedoucí státní zástupce.

§ 102

(1) Pokud jiné právní předpisy hovoří o prokuratuře, prokurátorech a vyšetřovateli prokuratury, rozumí se tím podle povahy věci státní zastupitelství a státní zástupci podle tohoto zákona.

(2) Pokud jiné právní předpisy mluví o vrchním státním zastupitelství nebo o státním zástupci vrchního státního zastupitelství, rozumí se tím podle povahy věci Nejvyšší státní zastupitelství nebo státní zástupci Nejvyššího státního zastupitelství.

(3) Jako doba výkonu funkce státního zástupce se pro účely tohoto zákona považuje též doba výkonu funkce prokurátora a vyšetřovatele prokuratury.

(4) Vysokoškolské vzdělání, získané před 1. lednem 1999 na právnické fakultě vysoké školy se sídlem v České republice, a vysokoškolské vzdělání získané před 1. lednem 1993 na právnické fakultě vysoké školy se sídlem na území bývalé České a Slovenské Federativní Republiky nebo jejích právních předchůdců, mají pro jmenování státním zástupcem stejné účinky jako vysokoškolské vzdělání v rámci magisterského studijního programu v oblasti práva.

(5) Odborná justiční zkouška, soudcovská zkouška, jednotná soudcovská zkouška a advokátní zkouška, vojenská právní zkouška, prokurátorská zkouška a závěrečná zkouška vykonané přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona mají stejné účinky jako závěrečná zkouška podle tohoto zákona.

(6) Úprava zproštění povinnosti mlčenlivosti podle tohoto zákona se použije i pro zproštění povinnosti mlčenlivosti uložené státním zástupcům, právním čekatelům, prokurátorům, vyšetřovatelům prokuratury a právním čekatelům prokuratury podle dřívějších předpisů.

§ 103

(1) Státní zástupci jmenovaní do funkce podle dosavadních předpisů se dnem nabytí účinnosti tohoto zákona považují za státní zástupce jmenované podle tohoto zákona.

(2) Právní čekatelé vykonávající čekatelskou praxi podle dosavadních předpisů se dnem nabytí účinnosti tohoto zákona považují za právní čekatele podle tohoto zákona. Doba čekatelské praxe, vykonané podle dosavadních předpisů, se považuje za dobu čekatelské praxe vykonané právním čekatelem podle tohoto zákona.

(3) Asistenti státních zástupců vykonávající činnost podle dosavadních předpisů se dnem nabytí účinnosti tohoto zákona považují za asistenty státních zástupců podle tohoto zákona.

(4) Zaměstnanci, kteří jsou v den nabytí účinnosti tohoto zákona zařazení jako asistenti státního zástupce, se mohou stát právními čekateli, aniž by se museli zúčastnit výběrového řízení.

§ 104

(1) Vedoucí státní zástupci a jejich náměstci jmenovaní před dnem nabytí účinnosti tohoto zákona včetně vedoucích státních zástupců pověřených se považují za jmenované podle tohoto zákona.

(2) Okresním a krajským státním zástupcům, kteří byli jmenováni do své funkce v roce 1994 a kteří vykonávali tuto funkci ke dni účinnosti tohoto zákona, končí funkční období za 1 rok ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona.

(3) Okresním a krajským státním zástupcům, kteří byli jmenováni do své funkce v letech 1995 až 2000 a kteří vykonávali tuto funkci ke dni účinnosti tohoto zákona, končí funkční období za 2 roky ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona.

(4) Okresním a krajským státním zástupcům, kteří byli jmenováni do své funkce v letech 2001 až 2007 a kteří vykonávali tuto funkci ke dni účinnosti tohoto zákona, končí funkční období za 3 roky ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona.

(5) Okresním a krajským státním zástupcům, kteří byli jmenováni do své funkce v letech 2008 až 2011 a kteří vykonávali tuto funkci ke dni účinnosti tohoto zákona, končí funkční období za 4 let ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona.

(6) U okresních a krajských státních zástupců, kteří byli jmenováni do své funkce v roce 2012 až 2014 a vykonávají tuto funkci ke dni účinnosti tohoto zákona, končí funkční období za 7 let ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona.

(7) U nejvyššího státního zástupce se za počátek funkčního období považuje den nabytí účinnosti tohoto zákona.

§ 105

(1) Dnem účinnosti tohoto zákona zaniká funkce vrchního státního zástupce v Praze a vrchního státního zástupce v Olomouci a jejich náměstků.

(2) Státní zástupci činní u Vrchního státního zastupitelství v Praze a u Vrchního státního zastupitelství v Olomouci se dnem nabytí účinnosti tohoto zákona považují za státní zástupce Nejvyššího státního zastupitelství. Státního zástupce podle věty první lze z důvodu zrušení vrchních státních zastupitelství přeložit k jinému státnímu zastupitelství; pro přeložení se použije obdobně § 82 odst. 3 až 6 a 8.

(3) Dnem účinnosti tohoto zákona se zaměstnanci Vrchního státního zastupitelství v Praze a Vrchního státního zastupitelství považují za zaměstnance České republiky – Nejvyšší státní zastupitelství.

(4) Příslušnost hospodařit s majetkem, s nímž bylo do dne nabytí účinnosti tohoto zákona příslušné hospodařit Vrchní státní zastupitelství v Praze a Vrchní státní zastupitelství v Olomouci, jakož i další jejich práva a závazky, přecházejí na Nejvyšší státní zastupitelství.

(5) Práva a povinnosti vyplývající z pracovněprávních vztahů těch zaměstnanců, jejichž pracovní poměr k Vrchnímu státnímu zastupitelství v Praze a Vrchnímu státnímu zastupitelství v Olomouci skončil přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, vypořádá Nejvyšší státní zastupitelství.

§ 106

(1) Návrh na odvolání z funkce vrchního, krajského nebo okresního státního zástupce (§ 10 odst. 4 zákona č. 283/1993 Sb., o státním zastupitelství, ve znění pozdějších předpisů) podaný přede dnem účinnosti tohoto zákona, o kterém nebylo rozhodnuto do dne nabytí účinnosti tohoto zákona, se považuje za návrh na zahájení kárného řízení o kárné odpovědnosti vedoucího státního zástupce. Takový návrh ministr spravedlnosti postoupí bez zbytečného odkladu kárnému soudu, který o něm rozhodne postupem podle zákona č. 7/2002 Sb., ve znění tohoto zákona. Podání návrhu a provinění vedoucího státního zástupce se posoudí podle dosavadních právních předpisů.

(2) Rozhodnutí ministra spravedlnosti o odvolání z funkce vrchního, krajského nebo okresního státního zástupce, které bylo zrušeno před dnem účinnosti tohoto zákona a vráceno ministru spravedlnosti k novému projednání a rozhodnutí, se považuje za návrh na zahájení kárného řízení o kárné odpovědnosti vedoucího státního zástupce; odstavec 1 věta druhá a třetí se užije obdobně.

(3) Kárné řízení zahájené přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona se dokončí podle dosavadních předpisů; pokud je to pro kárně obviněného státního zástupce příznivější, lze v takovémto řízení uložit kárné opatření podle tohoto zákona.

§ 107

První volby do Poradního sboru zajistí Nejvyšší státní zastupitelství tak, aby Poradní sbor byl ustaven nejpozději do tří měsíců ode dne nabytí tohoto zákona

§ 108

Zmocňovací ustanovení

(1) Ministerstvo stanoví vyhláškou

- a) jednací řád státního zastupitelství,
- b) postup při výběrovém řízení na místa právních čekatelů a na funkci státních zástupců a postup při přijímání právních čekatelů do pracovního poměru,
- c) obsahovou náplň čekatelské praxe, její organizaci a podrobnosti o závěrečné zkoušce,
- d) okruh úkonů, které mohou být prováděny právními čekateli,
- e) volební a jednací řád Poradního sboru.

(2) Ministerstvo může vyhláškou stanovit výjimky ohledně sídel a územních obvodů krajských a okresních státních zastupitelství, v obvodu Nejvyššího, krajského nebo okresního státního zastupitelství zřídit jeho pobočky nebo zřídit státní zastupitelství s výlučnou působností anebo určit, že věci určitého druhu z obvodu několika státních zastupitelství bude vyřizovat jedno státní zastupitelství.

§ 109

Zrušovací ustanovení

Zrušuje se:

- 1. Zákon č. 283/1993 Sb., o státním zastupitelství.
- 2. Zákon č. 261/1994 Sb., kterým se mění zákon č. 283/1993 Sb., o státním zastupitelství.
- 3. § 17 bod 2 zákona č. 201/1997 Sb., o platu a některých dalších náležitostech státních zástupců a o změně a doplnění zákona č. 143/1992 Sb., o platu a odměně za pracovní pohotovost v rozpočtových a v některých dalších organizacích a orgánech, ve znění pozdějších předpisů.
- 4. Část druhá zákona č. 169/1999 Sb., o výkonu trestu odnětí svobody a o změně některých souvisejících zákonů.
- 5. Část třetí zákona č. 11/2001 Sb., kterým se mění zákon č. 335/1991 Sb., o soudech a soudcích, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 436/1991 Sb., o některých opatřeních v soudnictví, o volbách přisedících, jejich zproštění a odvolání z funkce a o státní správě

soudů České republiky, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 283/1993 Sb., o státním zastupitelství, ve znění pozdějších předpisů.

6. Část první zákona č. 14/2002 Sb., kterým se mění zákon č. 283/1993 Sb., o státním zastupitelství, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 201/1997 Sb., o platu a některých dalších náležitostech státních zástupců a o změně a doplnění zákona č. 143/1992 Sb., o platu a odměně za pracovní pohotovost v rozpočtových a v některých dalších organizacích a orgánech, ve znění pozdějších předpisů, ve znění zákona č. 155/2000 Sb.
7. Část čtvrtá zákona č. 151/2002 Sb., kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím soudního řádu správního.
8. Část pátá zákona č. 310/2002 Sb., kterým se mění zákon č. 148/1998 Sb., o ochraně utajovaných skutečností a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 101/2000 Sb., o ochraně osobních údajů a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 18/1997 Sb., o mírovém využití jaderné energie a ionizujícího záření (atomový zákon) a o změně a doplnění některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 38/1994 Sb., o zahraničním obchodu s vojenským materiálem a o doplnění zákona č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání (živnostenský zákon), ve znění pozdějších předpisů, a zákona č. 140/1961 Sb., trestní zákon, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 283/1993 Sb., o státním zastupitelství, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 42/1992 Sb., o úpravě majetkových vztahů a vypořádání majetkových nároků v družstvech, ve znění pozdějších předpisů.
9. Část druhá zákona č. 192/2003 Sb., kterým se mění zákon č. 6/2002 Sb., o soudech, soudcích, přísedících a státní správě soudů a o změně některých dalších zákonů (zákon o soudech a soudcích), ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 283/1993 Sb., o státním zastupitelství, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony.
10. Část první zákona č. 630/2004 Sb., kterým se mění zákon č. 283/1993 Sb., o státním zastupitelství, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 201/1997 Sb., o platu a některých dalších náležitostech státních zástupců a o změně a doplnění zákona č. 143/1992 Sb., o platu a odměně za pracovní pohotovost v rozpočtových a v některých dalších organizacích a orgánech, ve znění pozdějších předpisů.
11. Část jedenáctá zákona č. 381/2005 Sb., kterým se mění zákon č. 349/1999 Sb., o Veřejném ochránci práv, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony.
12. Část dvacátá druhá zákona č. 413/2005 Sb., kterým se mění zákon č. 349/1999 Sb., o Veřejném ochránci práv, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony.
13. Část devátá zákona č. 79/2006 Sb., kterým se mění zákon č. 85/1996 Sb., o advokacii, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony.
14. Část třicátá devátá zákona č. 342/2006 Sb., kterým se mění některé zákony související s oblastí evidence obyvatel a některé další zákony.
15. Část druhá zákona č. 121/2008 Sb., o vyšších soudních úřednících a vyšších úřednících státního zastupitelství a o změně souvisejících zákonů.
16. Část šestá zákona č. 129/2008 Sb., o výkonu zabezpečovací detence a o změně některých souvisejících zákonů.
17. Část pátá zákona č. 314/2008 Sb., kterým se mění zákon č. 6/2002 Sb., o soudech, soudcích, přísedících a státní správě soudů a o změně některých dalších zákonů (zákon o soudech a soudcích), ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 7/2002 Sb., o řízení ve věcech soudců

a státních zástupců, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 349/1999 Sb., o Veřejném ochránci práv, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 283/1993 Sb., o státním zastupitelství, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 85/1996 Sb., o advokacii, ve znění pozdějších předpisů.

18. Část šestá zákona č. 7/2009 Sb., kterým se mění zákon č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony.
19. Část pátá zákona č. 218/2009 Sb., kterým se mění zákon č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony.
20. Část čtyřicátá osmá zákona č. 227/2009 Sb., kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím zákona o základních registrech.
21. Část sedmá zákona č. 286/2009 Sb., kterým se mění zákon č. 120/2001 Sb., o soudních exekutorech a exekuční činnosti (exekuční řád) a o změně dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 119/2001 Sb., kterým se stanoví pravidla pro případy souběžně probíhajících výkonů rozhodnutí, zákon č. 262/2006 Sb., zákoník práce, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 265/1992 Sb., o zápisech vlastnických a jiných věcných práv k nemovitostem, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 7/2002 Sb., o řízení ve věcech soudců a státních zástupců, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 283/1993 Sb., o státním zastupitelství, ve znění pozdějších předpisů.
22. Část šestá zákona č. 303/2011 Sb., kterým se mění zákon č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony.
23. Část čtvrtá zákona č. 459/2011 Sb., kterým se mění zákon č. 141/1961 Sb., o trestním řízení soudním (trestní řád), ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony.
24. Vyhláška č. 23/1994 Sb., o jednacím řádu státního zastupitelství, zřízení poboček některých státních zastupitelství a podrobnostech o úkonech prováděných právními čekateli.
25. Vyhláška č. 265/1997 Sb., kterou se mění a doplňuje vyhláška Ministerstva spravedlnosti č. 23/1994 Sb., o jednacím řádu státního zastupitelství, zřízení poboček některých státních zastupitelství a podrobnostech o úkonech prováděných právními čekateli.
26. Vyhláška č. 218/1998 Sb., kterou se mění vyhláška Ministerstva spravedlnosti č. 23/1994 Sb., o jednacím řádu státního zastupitelství, zřízení poboček některých státních zastupitelství a podrobnostech o úkonech prováděných právními čekateli, ve znění vyhlášky č. 265/1997 Sb.
27. Vyhláška č. 311/2000 Sb., kterou se mění vyhláška Ministerstva spravedlnosti č. 23/1994 Sb., o jednacím řádu státního zastupitelství, zřízení poboček některých státních zastupitelství a podrobnostech o úkonech prováděných právními čekateli, ve znění vyhlášky č. 265/1997 Sb. a vyhlášky č. 218/1998 Sb.
28. Vyhláška č. 183/2001 Sb., kterou se mění vyhláška Ministerstva spravedlnosti č. 23/1994 Sb., o jednacím řádu státního zastupitelství, zřízení poboček některých státních zastupitelství a podrobnostech o úkonech prováděných právními čekateli, ve znění pozdějších předpisů.
29. Vyhláška č. 468/2001 Sb., kterou se mění vyhláška Ministerstva spravedlnosti č. 23/1994 Sb., o jednacím řádu státního zastupitelství, zřízení poboček některých

státních zastupitelství a podrobnostech o úkonech prováděných právními čekateli, ve znění pozdějších předpisů.

30. Vyhláška č. 88/2005 Sb., kterou se mění vyhláška č. 23/1994 Sb., o jednacím řádu státního zastupitelství, zřízení poboček některých státních zastupitelství a podrobnostech o úkonech prováděných právními čekateli, ve znění pozdějších předpisů.
31. Vyhláška č. 252/2007 Sb., kterou se mění vyhláška Ministerstva spravedlnosti č. 23/1994 Sb., o jednacím řádu státního zastupitelství, zřízení poboček některých státních zastupitelství a podrobnostech o úkonech prováděných právními čekateli, ve znění pozdějších předpisů.
32. Vyhláška č. 7/2010 Sb., kterou se mění vyhláška Ministerstva spravedlnosti č. 23/1994 Sb., o jednacím řádu státního zastupitelství, zřízení poboček některých státních zastupitelství a podrobnostech o úkonech prováděných právními čekateli, ve znění pozdějších předpisů.
33. Vyhláška č. 462/2011 Sb., kterou se mění vyhláška Ministerstva spravedlnosti č. 23/1994 Sb., o jednacím řádu státního zastupitelství, zřízení poboček některých státních zastupitelství a podrobnostech o úkonech prováděných právními čekateli, ve znění pozdějších předpisů.

ČÁST DRUHÁ

Změna trestního řádu

§ 110

Zákon č. 141/1961 Sb., o trestním řízení soudním (trestní řád), ve znění zákona č. 57/1965 Sb., zákona č. 58/1969 Sb., zákona č. 149/1969 Sb., zákona č. 48/1973 Sb., zákona č. 29/1978 Sb., zákona č. 43/1980 Sb., zákona č. 159/1989 Sb., zákona č. 178/1990 Sb., zákona č. 303/1990 Sb., zákona č. 558/1991 Sb., zákona č. 25/1993 Sb., zákona č. 115/1993 Sb., zákona č. 292/1993 Sb., zákona č. 154/1994 Sb., nálezu Ústavního soudu, vyhlášeného pod č. 214/1994 Sb., nálezu Ústavního soudu, vyhlášeného pod č. 8/1995 Sb., zákona č. 152/1995 Sb., zákona č. 150/1997 Sb., zákona č. 209/1997 Sb., zákona č. 148/1998 Sb., zákona č. 166/1998 Sb., zákona č. 191/1999 Sb., zákona č. 29/2000 Sb., zákona č. 30/2000 Sb., zákona č. 227/2000 Sb., nálezu Ústavního soudu, vyhlášeného pod č. 77/2001 Sb., zákona č. 144/2001 Sb., zákona č. 265/2001 Sb., nálezu Ústavního soudu, vyhlášeného pod č. 424/2001 Sb., zákona č. 200/2002 Sb., zákona č. 226/2002 Sb., zákona č. 320/2002 Sb., zákona č. 218/2003 Sb., zákona č. 279/2003 Sb., zákona č. 237/2004 Sb., zákona č. 257/2004 Sb., zákona č. 283/2004 Sb., zákona č. 539/2004 Sb., zákona č. 587/2004 Sb., nálezu Ústavního soudu, vyhlášeného pod č. 45/2005 Sb., nálezu Ústavního soudu, vyhlášeného pod č. 239/2005 Sb., zákona č. 394/2005 Sb., zákona č. 413/2005 Sb., zákona č. 79/2006 Sb., zákona č. 112/2006 Sb., zákona č. 113/2006 Sb., zákona č. 115/2006 Sb., zákona č. 165/2006 Sb., zákona č. 253/2006 Sb., zákona č. 321/2006 Sb., zákona č. 170/2007 Sb., zákona č. 179/2007 Sb., zákona č. 345/2007 Sb., nálezu Ústavního soudu, vyhlášeného pod č. 90/2008 Sb., zákona č. 121/2008 Sb., zákona č. 129/2008 Sb., zákona č. 135/2008 Sb., zákona č. 177/2008 Sb., zákona č. 274/2008 Sb., zákona č. 301/2008 Sb., zákona č. 384/2008 Sb., zákona č. 457/2008 Sb., zákona č. 480/2008 Sb., zákona č. 7/2009 Sb., zákona č. 41/2009 Sb., zákona č. 52/2009 Sb., zákona č. 218/2009 Sb., zákona č. 272/2009 Sb., zákona č. 306/2009 Sb., nálezu Ústavního soudu, vyhlášeného pod č. 163/2010 Sb., zákona č. 197/2010 Sb., nálezu Ústavního soudu, vyhlášeného

pod č. 219/2010 Sb., zákona č. 150/2011 Sb., zákona č. 181/2011 Sb., zákona č. 207/2011 Sb., zákona č. 330/2011 Sb., zákona č. 341/2011 Sb., zákona č. 348/2011 Sb., zákona č. 357/2011 Sb., zákona č. 459/2011 Sb., nálezu Ústavního soudu, vyhlášeného pod č. 43/2012 Sb. zákona č. 193/2012 Sb., zákona č. 273/2012 Sb. a zákona č. 390/2012 Sb., se mění takto:

1. V § 12 odst. 2 závěrečné části ustanovení se slova „2 písm. b)“ nahrazují slovy „5 písm. g)“.

2. V § 17 odstavec 1 zní:

„(1) Krajský soud koná v prvním stupni řízení o trestných činech, pokud na ně zákon stanoví trest odnětí svobody, jehož dolní hranice činí nejméně pět let, nebo pokud za ně lze uložit výjimečný trest. O trestných činech

- a) zabití, vraždy novorozeného dítěte matkou, neoprávněného odebrání tkání a orgánů, nedovoleného nakládání s tkáněmi a orgány, odběru tkáně, orgánu a provedení transplantace za úplatu, nedovoleného nakládání s lidským embryem a lidským genomem, obchodování s lidmi,
 - b) spáchaných prostřednictvím investičních nástrojů, které jsou přijaty k obchodování na regulovaném trhu nebo o jejichž přijetí k obchodování na regulovaném trhu bylo požádáno, nebo jejich padělků a napodobenin,
 - c) porušení předpisů o pravidlech hospodářské soutěže, neoprávněného vydání cenného papíru, manipulace s kurzem investičních nástrojů, zneužití informace a postavení v obchodním styku, poškození finančních zájmů Evropských společenství, porušení předpisů o kontrole vývozu zboží a technologií dvojího užití, porušení povinností při vývozu zboží a technologií dvojího užití, zkrreslení údajů a nevedení podkladů ohledně vývozu zboží a technologií dvojího užití, provedení zahraničního obchodu s vojenským materiálem bez povolení nebo licence, porušení povinností v souvislosti s vydáním povolení a licence pro zahraniční obchod s vojenským materiálem, zkrreslení údajů a nevedení podkladů ohledně zahraničního obchodu s vojenským materiálem, vývoje, výroby a držení zakázaných bojových prostředků,
 - d) pletich v insolvenčním řízení, sjednání výhody při zadání veřejné zakázky, při veřejné soutěži a dražbě, pletich při zadání veřejné zakázky a při veřejné soutěži, pletich při veřejné dražbě, byly-li spáchány úředními osobami nebo proti úředním osobám,
 - e) přijetí úplatku, podplacení a nepřímého úplatkářství, byly-li spáchány úředními osobami nebo proti úředním osobám,
 - f) spáchaných úředními osobami, jde-li o zvlášť závažné zločiny,
 - g) spáchaných při činnosti banky, investiční společnosti nebo investičního fondu, obchodníka s cennými papíry, pojišťovny, zdravotní pojišťovny, penzijní společnosti, stavební spořitelny anebo spořitelního a úvěrního družstva, byla-li jimi způsobena škoda velkého rozsahu,
 - h) fyzických nebo právnických osob spáchaných v souvislosti s neoprávněným výkonem činnosti subjektů uvedených v písmenu i), byla-li jimi způsobena škoda velkého rozsahu,
- a

- i) podle dílu prvního a druhého hlavy deváté zvláštní části trestního zákoníku a dále zneužití zastupování státu a mezinárodní organizace, spolupráce s nepřítelem, styků ohrožujících mír, použití zakázaného bojového prostředku a nedovoleného vedení boje, plenění v prostoru válečných operací,

koná v prvním stupni řízení krajský soud i tehdy, je-li dolní hranice trestu odnětí svobody nižší.“.

- 3. V § 88 odst. 8 větě poslední a v § 88a odst. 2 větě poslední se slova „174 odst. 2“ nahrazují slovy „157 odst. 5“.

- 4. V § 157 odstavec 2 zní:

„(2) Dozor nad zachováváním zákonnosti v přípravném řízení vykonává státní zástupce.“.

- 5. V § 157 se za odstavec 2 vkládají nové odstavce 3 až 6, které znějí:

„(3) Státní zástupce může uložit policejnímu orgánu provedení takových úkonů, které je tento orgán oprávněn provést a jichž je třeba k objasnění věci nebo ke zjištění pachatele.

(4) Při prověřování skutečností nasvědčujících tomu, že byl spáchán trestný čin, je státní zástupce dále oprávněn

- a) vyžadovat od policejního orgánu spisy, včetně spisů, v nichž nebylo zahájeno trestní řízení, dokumenty, materiály a zprávy o postupu při prověřování oznámení,
- b) dočasně odložit zahájení trestního stíhání.

(5) Kromě oprávnění uvedených v odstavci 3 a 4 je státní zástupce při výkonu dozoru oprávněn

- a) dávat závazné pokyny k vyšetřování trestných činů,
- b) vyžadovat od policejního orgánu spisy, dokumenty, materiály a zprávy o spáchaných trestných činech za účelem prověrky, zda policejní orgán včas zahajuje trestní stíhání a řádně v něm postupuje,
- c) zúčastnit se provádění úkonů policejního orgánu, osobně provést jednotlivý úkon nebo i celé vyšetřování a vydat rozhodnutí v kterékoliv věci; přitom postupuje podle ustanovení tohoto zákona pro policejní orgán a proti jeho rozhodnutí je přípustná stížnost ve stejném rozsahu jako proti rozhodnutí policejního orgánu,
- d) vracet věc policejnímu orgánu se svými pokyny k doplnění,
- e) rušit nezákonná nebo neodůvodněná rozhodnutí a opatření policejního orgánu, která může nahrazovat vlastními; u usnesení o odložení věci může tak učinit do 30 dnů od doručení; jestliže rozhodnutí policejního orgánu nahradil vlastním rozhodnutím jinak než na podkladě stížnosti oprávněné osoby proti usnesení policejního orgánu, je proti jeho rozhodnutí přípustná stížnost ve stejném rozsahu jako proti rozhodnutí policejního orgánu,
- f) přikázat, aby úkony ve věci prováděla jiná osoba služebně činná v policejním orgánu,
- g) odejmout kteroukoliv věc policejnímu orgánu a učinit opatření, aby věc byla přikázána jinému policejnímu orgánu.

(6) Státní zástupce činný u Úřadu pro potírání korupce je kromě oprávnění uvedených v odstavcích 3 až 5 dále oprávněn

- a) vyžadovat informace od policejního orgánu o tom, že bylo přijato trestní oznámení, jiný podnět k trestnímu stíhání nebo je prováděn postup před zahájením trestního řízení,
- b) v případech uvedených v písmenu a) uložit policejnímu orgánu provedení úkonů, které je tento orgán oprávněn provést, jichž je třeba k objasnění věci nebo ke zjištění pachatele,
- c) požadovat v rozsahu stanoveném jiným právním předpisem o některých opatřeních proti legalizaci výnosů z trestné činnosti a financování terorismu informace od Ministerstva financí, a to již od okamžiku oznámení podezřelého obchodu podle jiného právního předpisu.“.

Dosavadní odstavec 3 se označuje jako odstavec 7.

6. V § 157a odst. 2 se za slova „státního zástupce“ vkládají slova „konajícího vyšetřování“.
7. V § 158e odst. 4 věta první zní: „Použití agenta povoluje na návrh státního zástupce Nejvyššího státního zastupitelství soudce vrchního soudu, v jehož obvodu je státní zástupce vykonávající dozor v přípravném řízení ve věci, ve které je návrh podáván, činný.“.
8. V § 160 se na konci odstavce 2 doplňují věty „O zahájení trestního stíhání státního zástupce se bez zbytečného odkladu vyrozumí Ministerstvo spravedlnosti a vedoucí státního zástupce státního zastupitelství, u něhož je státní zástupce činný. Je-li trestně stíhán vedoucí státního zástupce, vyrozumí se Ministerstvo spravedlnosti a vedoucí státního zástupce nejbližší vyššího státního zastupitelství; v případě nejvyššího státního zástupce se vyrozumí předseda vlády a ministr spravedlnosti.“.
9. § 173a se zrušuje.
10. § 174 se zrušuje.
11. V § 174a odst. 1 se na konci textu věty první doplňují slova „, pokud je nebo v souladu se závazným právním názorem nejvyššího státního zástupce podle odstavce 3 věty druhé mělo být trestní stíhání proti obviněnému konáno pro zvlášť závažný zločin“.
12. V § 180 odst. 1 větě druhé se za slovo „soudem“ vkládají slova „nebo v řízení před krajským soudem jako soudem odvolacím, jde-li o právního čkatele, který úspěšně složil závěrečnou zkoušku“.
13. V § 183 odst. 2 druhé větě se číslo „3“ nahrazuje číslem „7“.

14. V § 437 odst. 2 se slova „Vrchní státní zastupitelství v Praze“ nahrazují slovy „Nejvyšší státní zastupitelství“.

§ 111

Přechodné ustanovení

Věcná příslušnost soudu pro řízení zahájená přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona se posuzuje podle zákona č. 141/1961 Sb., ve znění účinném do dne nabytí účinnosti tohoto zákona.

ČÁST TŘETÍ

Změna zákona o Ústavním soudu

§ 112

V § 69 odst. 3 zákona č. 182/1993 Sb., o Ústavním soudu, ve znění zákona č. 18/2000 Sb. a zákona č. 404/2012 Sb., se za slovo „také“ vkládají slova „nejvyššímu státnímu zástupci a“ a slovo „, jenž“ se nahrazují slovy „; nejvyšší státní zástupce a Veřejný ochránce práv“.

ČÁST ČTVRTÁ

Změna zákona o platu a některých dalších náležitostech státních zástupců

§ 113

Zákon č. 201/1997 Sb., o platu a některých dalších náležitostech státních zástupců a o změně a doplnění zákona č. 143/1992 Sb., o platu a odměně za pracovní pohotovost v rozpočtových a v některých dalších organizacích a orgánech, ve znění pozdějších předpisů, ve znění zákona č. 155/2000 Sb., zákona č. 14/2002 Sb., zákona č. 279/2002 Sb., zákona č. 309/2002 Sb., zákona č. 420/2002 Sb., zákona č. 425/2002 Sb., zákona č. 192/2003 Sb., zákona č. 626/2004 Sb., zákona č. 630/2004 Sb., zákona č. 261/2007 Sb., zákona č. 418/2009 Sb., zákona č. 425/2010 Sb. a zákona č. 347/2011 Sb., se mění takto:

1. V § 3 odst. 4 se sloupec označený slovy „vrchního státního zastupitelství“ zrušuje.
2. V § 3 odst. 5 se písmena f) až i) zrušují.
3. V § 4 větě první za středníkem se slovo „i)“ nahrazuje slovem „e)“.
4. V § 5 odst. 2 větě první se za slovo „zástupce“ vkládají slova „k Ministerstvu spravedlnosti nebo k Justiční akademii nebo“.
5. Za § 5 se vkládá nový § 5a, který včetně nadpisu zní:

„§ 5a

Odlučné

(1) Státní zástupce, který byl dočasně přeložen bez svého souhlasu z důvodu potřeby zajistit výkon působnosti určitého státního zastupitelství, které výjimečně a z naléhavých důvodů není možno zajistit jinak, a státní zástupce, který byl dočasně přidělen k Úřadu pro potírání korupce, má nárok na odlučné.

(2) Odlučné činí 250 Kč denně.

(3) Zajistí-li státní zastupitelství, ke kterému byl státní zástupce dočasně přeložen, nebo Úřad pro potírání korupce, ke kterému byl státní zástupce dočasně přidělen, přiměřené ubytování v obci, ve které sídlí, odlučné státnímu zástupci nenáleží.“.

6. Za § 6 se vkládá nový § 6a, který včetně nadpisu zní:

„§ 6a

Odměna za pracovní pohotovost

(1) Za dobu pracovní pohotovosti na pracovišti náleží státnímu zástupci odměna nejméně ve výši průměrného výdělku.

(2) Za dobu pracovní pohotovosti v místě jeho bydliště nebo na jiném vhodném místě náleží státnímu zástupci odměna nejméně ve výši 10 % průměrného výdělku.“.

7. V § 7 odst. 5 věty první a druhá znějí: „Při hodnocení praxe pro zvýšení platového koeficientu státnímu zástupci okresního státního zastupitelství z 1,01 na 1,14 a krajského státního zastupitelství z 1,09 na 1,26 lze postupovat podle předchozích ustanovení pouze za podmínky, že státní zástupce v jejím průběhu skutečně vykonával funkci státního zástupce⁶⁾ nejméně po dobu tří let, do níž se nezapočítávají doby uvedené v odstavci 4. Do splnění podmínky stanovené ve větě první náleží státnímu zástupci okresního státního zastupitelství plat určený z platové základny platovým koeficientem ve výši 1,01 a krajského státního zastupitelství ve výši 1,09.“.

8. V § 10 se odstavec 4 zrušuje.

9. § 12 zní:

„§ 12

Nejvyššímu státnímu zástupci a náměstkovi nejvyššího státního zástupce náleží naturální plnění ode dne jmenování do těchto funkcí do dne zániku této funkce.“.

ČÁST PÁTÁ

Změna zákona o řízení ve věcech soudců, státních zástupců a soudních exekutorů

§ 114

Zákon č. 7/2002 Sb., o řízení ve věcech soudců a státních zástupců, ve znění zákona č. 151/2002 Sb., zákona č. 192/2003 Sb., zákona č. 314/2008 Sb., zákona č. 286/2009 Sb. a zákona č. 396/2012 Sb., se mění takto:

1. V § 1 se za slova „soudu, státních zástupců“ vkládají slova „, vedoucích státních zástupců, vedoucího Úřadu pro potírání korupce (dále jen „Úřad“)“.
2. V § 2 písm. a) se za slovo „zástupce“ vkládají slova „, vedoucího státního zástupce, vedoucího Úřadu“.
3. V § 8 odst. 5 se písmeno b) zrušuje.
Dosavadní písmena c) a d) se označují jako písmena b) a c).
4. V § 8 se doplňují odstavce 6 a 7, které znějí:
„(6) Návrh na odvolání nejvyššího státního zástupce v kárném řízení podává vláda, kterou v kárném řízení u kárného soudu zastupuje ministr spravedlnosti.
(7) Návrh na zahájení kárného řízení o kárné odpovědnosti vedoucího státního zástupce nebo vedoucího Úřadu je oprávněn podat
 - a) ministr spravedlnosti a nejvyšší státní zástupce proti kterémukoliv vedoucímu státnímu zástupci,
 - b) ministr spravedlnosti a nejvyšší státní zástupce proti vedoucímu Úřadu,
 - c) Veřejný ochránce práv proti kterémukoliv vedoucímu státnímu zástupci pro kárné provinění v oblasti státní správy státního zastupitelství,
 - d) vedoucí státní zástupce proti vedoucímu státnímu zástupci státního zastupitelství nižšího stupně ve svém obvodu.“.
5. V § 9 odst. 2 věť první a v § 24 se za slovo „zástupce“ vkládají slova „, vedoucího státního zástupce nebo vedoucího Úřadu“.
6. V § 9 odst. 3 a v § 22 odst. 1 se za slovo „zástupce“ vkládají slova „, vedoucí státní zástupce nebo vedoucí Úřadu“.
7. V § 14 písm. b), § 15 odst. 1 a 3 a v § 23 odst. 1 věť druhé se za slovo „zástupci“ vkládají slova „, vedoucímu státnímu zástupci nebo vedoucímu Úřadu“.
8. V § 14 písm. b) se slova „doručeno ministru spravedlnosti“ nahrazují slovy „nebo funkce vedoucího státního zástupce doručeno ministru spravedlnosti nebo tomu, kdo jej do této funkce jmenoval“.
9. V § 23 odst. 1 se za slovo „zástupce“ vkládají slova „, vedoucího státního zástupce nebo vedoucího Úřadu“.

ČÁST ŠESTÁ
Změna zákona o Policii České republiky

§ 115

V § 66 odst. 5 zákona č. 273/2008 Sb., o Policii České republiky, ve znění zákona č. 41/2009 Sb., zákona č. 153/2010 Sb., zákona č. 150/2011 Sb., zákona č. 341/2011 Sb., zákona č. 375/2011 Sb. a zákona č. 459/2011 Sb., se za slovo „ochrany“ vkládají slova „soudce nebo státního zástupce a dále“.

ČÁST SEDMÁ
Změna zákona o Generální inspekci ozbrojených sborů

§ 116

V § 35 odst. 5 zákona č. 341/2011 Sb., o Generální inspekci bezpečnostních sborů a o změně souvisejících zákonů, se za slovo „ochrany“ vkládají slova „soudce nebo státního zástupce a dále“.

ČÁST OSMÁ
ÚČINNOST

§ 117

Tento zákon nabývá účinnosti dnem 1. ledna 2015.